

AVS MAGAZINE

A brown foal is running towards the right in a grassy field with yellow wildflowers. The background is slightly blurred, showing a fence and some trees.

VERENIGING ARABISCHE VOLBLOEDPAARDEN NEDERLAND

JAARGANG 26
NUMMER 2

FOKKERIJ:
AFTELLEN
NAAR V-DAY:
VEULENTIJD!

SHOW:
SIMOURAH W IN DUBAI

SPORT:
ZADELS EN BENODIGDHEDEN
VOOR ENDURANCE

3^{IE}ME SHOW INTERNATIONAL DU CHEVAL ARABE
1/2 Juli - Brecht- België
1/2 Juillet- Brecht- Belgique

3^E INTERNATIONALE SHOW VOOR ARABISCHE VOLBLOEDPAARDEN

EMERALD TROPHY 2006

Photo's: Thalysia 2005. Layout: Dreamfactory Images 2006

(c) Thalysia 2005

2005 Best In Show: Extreme - eigenaar/ propriétaire: Jadem Arabians

*INTERNATIONALE C-SHOW
OP DE TERREINEN VAN STOETERIJ MOLENVELD

*C-SHOW INTERNATIONAL
SUR LES TERRAINS DU HARAS MOLENVELD

Zaterdag- 1 juli vanaf 12.00 uur Samedì - 1^{IER} Juillet à 12.00 heures
Zondag- 2 juli vanaf 09.00 uur Dimanche- 2 Juillet à 09.00 heures

INTERNATIONAL ARABIAN HORSE SHOW

EMERALD TROPHY

Organisation: Mme. Helen Hennekens-van Nes
Molenstraat 84- B-2960 Brecht- Belgique

Tél: (0032) 03/3136996.

website: www.flaxman.nl

email: helen@flaxman.nl

Entree: Eur 4,00- Kinderen tot 12 jaar gratis- Catalogus Eur 5,00
Entrée: Eur 4,00 -Enfants jusque 12 ans: gratuit -Catalogue Eur 5,00

VOORWOORD BESTUUR

Als het goed is, heeft het even geduurd voordat u uw handen kon dwingen om de nieuwe omslag van dit magazine om te slaan. Het bestuur is met reden trots op het streven van de redactiecommissie om een nieuwe layout te presenteren van de oude nieuwsbrief in een nieuw jasje met een nieuwe naam en een nieuwe stijl.

Als onderdeel van het verbeteren van het totaalbeeld is het van belang geweest om een professioneel grafisch ontwerp-team in de arm te nemen om zodoende de zo lang gekoesterde vernieuwing van stijl en inhoud naar een hoger niveau te tillen. Dit is met name een uitdaging gebleken om dit binnen de gestelde kaders te realiseren in een tijd dat onze penningmeester het budget strak in de gaten houdt!

Wij hopen dat u de inzet van onze redactie apprecieert, vanaf de bestuurstafel kunnen wij niet anders dan enthousiast zijn!

In deze nieuwsbrief vindt u ook de definitieve agenda van de Algemene Ledenvergadering 2006. Dit is een oproep aan u allen om mee te komen praten over het wel en wee van deze vereniging waarvan de ALV het hoogste orgaan is, dus laat uw mening horen!

Inmiddels is het AVS seizoen alweer begonnen met de eerste ruiterevenementen en wordt het showseizoen traditioneel ingeluid door de Tulip Cup te Deurne. Leest u alstublieft aandachtig de nieuwe voorwaarden door, voor deelname aan de regionale- en nationale keuringen. Het een en ander is aanzienlijk veranderd cq. aangescherpt.

Wij wensen u een sportief en uitdagend sport-, show- en/of fokseizoen toe en hopen u op één van de vele evenementen te mogen ontmoeten.

Uw bestuur

INHOUD

Voorwoord	3
Rapporten hengstenkeuring	4
Prestatiepredikaten	6
Van de redactie	7
Commissie Gebruik	8
Arabian Horse Weekend	9
In memoriam: Focus Khemali	10
De paarden uit mijn jeugd	12
Nederlands succes in het buitenland	14
DARC nieuws	16
Emerald Trophy 2006	17
Behoudfokkerij	18
DAWRA nieuws	21
Faqui - Hoeksteen van Rodania	22
Veulentijd	24
Harnachement voor endurance	29
Scheveningen te paard	32
Tien vragen aan	33
Evenementenagenda	34
Paardenmarkt	35
Colofon	35

Foto op voorpagina van A.R. Raheem is van Reindert Jansen.

JOUW FOTO OP DE VOORPAGINA?

Hoewel het idee vanuit de lezers kwam, hebben wij helaas nog niet één reactie mogen ontvangen op onze oproep voor een fotowedstrijd. Misschien heeft iedereen er overheen gekeken, daarom bij deze nogmaals:

FOTOWEDSTRIJD

De redactie schrijft voor het hele jaar een fotowedstrijd uit: de allermooiste, allerliefste, allerontroerendste, kortom de allerbeste of meest indrukwekkende foto zal als voorpagina van het kerstnummer gebruikt worden, met op de achterpagina de eervolle vermeldingen. Daarnaast zal de maker van de winnende foto deze op groot formaat en ingelijst ontvangen (wij denken aan een 20x30 formaat, maar dit moet dan wel haalbaar zijn in technisch opzicht, dus denk aan het aantal pixels!). De redactie heeft fotografen Jan Kan en Piet van der Poorten bereid gevonden om de technische kwaliteiten te beoordelen, de redactie zal de gevoelswaarde van de foto's beoordelen en gezamenlijk beslissen we over de uiteindelijke winnaar. We zullen in elke uitgave die dit jaar verschijnt de beste foto's publiceren die ons zijn toegezonden in de periode tussen het verschijnen van de nieuwsbrieven. Iedereen mag zo vaak inzenden als hij of zij wil, maar professionele fotografen of semi-professionele fotografen zijn van deelname uitgesloten.

We zullen de inzendingen beoordelen in vier categorieën:

- 1) Deelnemers onder de 16
- 2) Deelnemers boven de 16
- 3) Paard in sport/beweging
- 4) Paard niet in sport/beweging

Een bijschrift is wel zo leuk en kan zeker een bepaalde waarde toevoegen aan het geheel, maar is niet persé nodig. Hierbij kun je denken aan uitleg waarom deze foto speciaal is, of wanneer en hoe de foto tot stand kwam. Het oordeel van de jury is bindend en over de uitslag kan niet gecorrespondeerd worden. Digitale foto's graag via het stamboekkantoor, info@arabier.com aanleveren, 'gewone' foto's kunnen ook meedoen, dan graag per post naar het stamboekkantoor.

GESCHREVEN RAPPORTEN

NIEUWE HENGSTEN, KEURING 2006

2: DJAMAL BAHIR RZ.A A.12040

06/05/03, zwart, stokmaat 1.53m.

V: Balasjow A.7613 (Balaton X Langani)
M: Ber Wiselka A.6594 (Pan X Diara Wanestha)
F: S.M. Radecke, ELLEMEET
E: S.M. Radecke, ELLEMEET

Judges	Type	H&N	B&T	Legs	Move.	Avg
Hulshof	75	72	75	67	65	70,8
Trela	80	75	75	55	70	71,0
Lowe	73	70	70	63	74	70,0
Avg	76,0	72,3	73,3	61,7	69,7	70,6

Een kortbenige, wat "ponyachtige" aandoende hengst. Het kleine hoofd is sprekend, met een goed oog. De hals wat kort en zwaar aangezet. De schouder en schoft zijn voldoende ontwikkeld. De body is kort, breed en diep. De kwaliteit van het beenwerk laat wat te wensen over. De getoonde beweging in stap, draf en galop is niet overtuigend.

70,6 punten: Derde premie

5: AMALFI A.12405

10/06/03, vos, stokmaat: 1.57m.

V: Padrons Psyche (Padron X Kilika)
M: RD Bey Shahmpane (Bey Shah X Bey Shahdar)
F: Dr. P. Delpozzo or Brent Stone, USA
E: E.W.Th. Bakker-Berendsen, WESEPE

Judges	Type	H&N	B&T	Legs	Move.	Avg
Hulshof	82	82	78	68	75	77,0
Trela	85	85	78	70	75	78,6
Lowe	85	86	75	63	78	77,4
Avg	84,0	84,3	77,0	67,0	76,0	77,7

Een voldoende typische, hoogbenige hengst. Het hoofd is sprekend, het oog kan iets groter. De hals is goed van lengte, richting en bespiering. De schouder en schoft zijn goed ontwikkeld. De body is wat langgerekt en mag nog wat uitzwaren. Het voorbeen mag correcter met gering ongelijke voeten. Het achterbeen is wat arm bespied. De beweging in stap, draf en galop is voldoende tot goed.

77,7 punten : Tweede premie

9: A.F. BARAHBAY A.11379

11/06/01, schimmel, stokmaat 1.57m.

V: Kubay Khan A.10470 (Kubinec X Volnaia)
M: Kubarah A.11205 (Karavan X Kogorta)
F: Arabian Fantasie V.O.F., RIJSSEN
E: E. van Santen, WIJK BIJ DUURSTEDEN

Judges	Type	H&N	B&T	Legs	Move.	Avg
Hulshof	79	78	75	67	70	73,8
Trela	82	80	74	60	78	74,8
Lowe	78	75	74	62	77	73,2
Avg	79,7	77,7	74,3	63,0	75,0	73,9

Iets hoogbenige, correcte hengst, die nog erg jeugdig aandoet en nog wat meer hengst moet worden. Hoofd en hals zijn voldoende tot goed, met iets onderhals. De schouder is iets steil en de rug wat lang. Het beenwerk is voldoende, met lange pijpen. De stand voor is iets Frans. De beweging in stap, draf en galop is voldoende, met een wat beperkte schoudervrijheid.

73,9 punten: Derde premie

2: VODOFON KOSSACK A.11176
11/05/01, vos, stokmaat 1.54m.

V: Balaton A.6287 (Menes X Panagia)
 M: Verba A.8587 (Murmansk X Pauza)
 F: The Kossack Stud B.V., BEEMSTER
 E: The Kossack Stud B.V., BEEMSTER

Judges	Type	H&N	B&T	Legs	Move.	Avg
Hulshof	79	80	78	65	72	74,8
Trela	82	83	65	60	75	73,0
Lowe	75	72	70	68	75	72,0
Avg	78,7	78,3	71,0	64,3	74,0	73,3

Mannelijke, robuuste hengst met forse gewrichten. Het type is voldoende. Het hoofd is typisch met een wat klein oog. De hals, schouder en schoft zijn voldoende ontwikkeld. De rug is diep en lang. De croupe is iets hellend. Het voorbeen is iets hol. De beweging in stap, draf en galop is voldoende tot goed. De hengst gaat achter iets wijd.

73,3 punten: Derde premie
26: AJA SHAKAKHAN A.12503
29/05/99, bruin, stokmaat 1.59m.

V: FS Bengali (Kubinec X Om el Sanadiva)
 M: G Shymasri (Ibn Estopa X Omel Shiva Estopa)
 F: Mr. & Mrs. A. Hickford, United Kingdom
 E: The Kossack Stud B.V., BEEMSTER

Judges	Type	H&N	B&T	Legs	Move.	Avg
Hulshof	85	85	80	63	70	76,6
Trela	83	82	78	63	75	76,2
Lowe	85	82	80	62	80	77,8
Avg	84,3	83,0	79,3	62,7	75,0	76,9

Grote imponerende mannelijke hengst met een goed type. Het hoofd is voldoende typisch, het oog kan mooier. De hals is lang en bespied met iets onderhals. De keel is wat dik. De schouder is goed, de schoft is te plat. De body is iets ondiep en wat langgerekt in de lendenen. De croupe is plat en kort. De hengst is hoogbenig met een wat arm bespied achterbeen. Voor zijn de voeten iets scheef. De beweging in stap, draf en galop is royaal voldoende.

76,9 punten: Tweede premie

WIJZIGINGEN IN PREMIE VAN EERDER GEKEURDE HENGSTEN VOOR 2006

Catalogusnr 15
 Catalogusnr 18
 Catalogusnr 33
 Catalogusnr 47
 Catalogusnr 43

MADRAS KOSSACK
 ARANIK KOSSACK
 MILANO
 G BASGIER
 ANWAR-S

van 3e naar 2e
 van 2e naar 3e
 van 2e naar 3e
 van 1e naar 2e
 van 2e naar 3e

De hengstenkeuringscommissie verwijst naar de gegeven punten ter illustratie van de redenen tot wijziging in premie.

Namens de hengstenkeuringscommissie,

Dr. T. Hulshof

PRESTATIEPREDIKAAT

ENDURANCEPREDIKAAT VOOR VADER EN ZOON

NILS, vosruin, geboren 1989, A 7582
v: Nizjni (Mir x Nezabudka (v: Arax))
m: Nadonna (Purpur x Nadoma (v: Nadom))
Fokker: J. Devriendt, België
Eig: Bernard Jansen

De inmiddels 17-jarige Nils heeft als sportpaard diverse prestaties neergezet. Nils werd in België geboren bij de bekende fokker Devriendt. Als veulen werd hij geshowd en werd hij Belgisch kampioen. Als driejarige hengst kwam hij bij Margje van der Starre in retraining en kwam hij in het bezit van Bernard Jansen. Bernard volgde de cursus eigenaar/trainer bij het NDR en bracht Nils onder zijn eigen naam op de renbaan uit. Met wisselend succes heeft Nils gekoerst. In Brussel werd hij Belgisch sprintkampioen in een legendarische en zeer snelle tijd. Joan Eikelboom bracht Bernard op het idee om in de endurance te gaan starten. Klasse 1 was snel doorlopen, gevolgd door klasse 2 en klasse 3. In klasse 4 begon het "hengst-zijn" echt een probleem te worden. Nils hield niet genoeg zijn hoofd bij het werk, wat helaas resulteerde in afkeuringen tijdens de wedstrijd. Bernard besloot om Nils als 15-jarige toch te castreren. Aangezien hij bij het AVS goedgekeurd is, is er vooraf sperma voor een beperkt aantal merries ingevroren. Na zijn castratie ontwikkelde het paard zich nog beter als sportpaard en hield hij zijn hoofd beter bij het werk.

Nils is een krachtig gebouwd sportpaard met drie goede gangen. Op de AVS-hengstenkeuring in 1995 scoorde hij als enige een 8 voor de galop. Nils is zeer mensgericht en wil voor zijn baas Bernard alles doen (tijdens een bosrit viel Bernard van Nils, deze galoppeerde weg, maar haalde Bernard na een kwartier weer op!). Nils wordt getraind in het gevarieerde Veluwegebied.

Nils is een zoon van Nizjni, die diverse goede sportpaarden geleverd heeft. Ook Nils heeft verschillende kinderen in de sport lopen (o.a. Rashyl van Joan Eikelboom). Verder heeft Bernard twee veelbelovende Nils-dochters op stal staan. Deze paarden zullen in het seizoen 2006 in de endurancesport uitgebracht worden.

RASHYL, schimmelruin, geboren 1997, A 9991
v: Nils (Nizjni x Nadonna (v: Purpur))
m: Stasiara (Amal x Gamyla (v: Abraham))
Fokker: A. Vastenburg, Zennewijnen
Eig: Joan Eikelboom, Hall.

De nu negenjarige Rashyl (1997) is vanaf zijn vierde jaar specifiek ingezet voor de endurancesport. Op zijn zevende al behaalde hij de punten voor het prestatiepredikaat op een wedstrijd in Duitsland. Rashyl werd vanaf zijn vierde beleerd, getraind en uitgebracht door Joan Eikelboom, die hem later van eigenaar en intellectueel fokker Bernard Jansen over kon nemen. Tot en met zijn zevende was Rashyl hengst en hij liep ook, als één van de weinige hengsten, een wedstrijd in de hoogste enduranceklasse 4 (120 - 160 kilometer) goed uit; dit was zelfs in het heuvelige Duitse Göttingen. Zijn 'hengst-zijn' vergde vooral tijdens de buitenlandse wedstrijden teveel energie, begeleiding en extra (kop)zorgen, en overschaduwde zijn capaciteiten, dus Rashyl werd daarna gecasteerd. Om nageslacht als mogelijkheid te houden is beperkt sperma gewonnen van Rashyl. Na zijn castratie kreeg Rashyl een eigen Shetlandvriendje en hij ontpopte zich tot een lief en sociaal paard.

Rashyl is een sterk, goed gebouwd en goed bespied sportpaard met veel 'bor' en drie economische gangen. Behalve zijn fysieke endurancecapaciteiten heeft Rashyl een 'cool', rustig, vriendelijk en mensgericht karakter. Met zijn eigenaresse Joan Eikelboom is Rashyl nu al in een aantal Europese landen op internationale wedstrijden aan de start verschenen. Hij is sterk genoeg om ook in bergachtig terrein goed uit de voeten te kunnen, zo liet hij duidelijk zien op de internationale endurancewedstrijd in Barcelona (december 2005). Als krachttraining heeft Rashyl eerder enkele jaren paarden-springtraining gevolgd, waaraan hij vol enthousiasme en overgave deelnam. Verder wordt Rashyl wekelijks dressuurmatig en aan de longe getraind. De meeste van zijn afstandstrainingen verlopen in het gevarieerde Veluwegebied.

Rashyl is zoon van Nils (klasse 4 endurance) en neef van Nederlands beste endurancepaard ooit: Salomo Djinti. Diens vader Nizjni heeft vele sportpaarden op de wereld gezet. Met zijn negen jaar staat Rashyl nog maar aan het begin van zijn sportcarrière. Hij wordt het komende seizoen voorbereid voor deelname aan de maximaalafstand van 160 kilometer.

Vader Nils en zoon Rashyl zijn beiden actief in de endurance, en zijn beiden nu in het bezit van een prestatiepredikaat. Op de foto lopen Rashyl (links) met Joan Eikelboom, en Nils met Bernard Jansen in het Duitse Göttingen op een wedstrijd over 120 kilometer.

DRESSUURPREDIKAAT VOOR ADAMI

ADAMI, bruine ruin, geboren 1994
v. Krimh u. Svetlana v. Abdullah u. Arabja
Fokker: Mevr. I. Majoor-Schiphof, Nijkerk
Eig.: Mevr. C. Oudshoorn-Gilbertson, Streefkerk.

Adami is een zeer veelzijdig sportpaard meldt Donna Oudshoorn, zijn vaste amazone. Hij heeft 4 klasse I ritten in de endurance sport met goed gevolg uitgelopen, is B-springen met 3 winstpunten, is L-SGW met 1 winstpunt en Z1 dressuur met 2 winstpunten. In 2005 was hij de beste deelnemer in de Arabissimo A niveau in Renswoude, Kampioen M2 dressuur in Bunschoten en winnaar van dressuurcompetitie van het AVS in de klasse M2.

VAN DE REDACTIE

In de vorige nieuwsbrief zijn wat foutjes geslopen die de redactiecommissie graag rechtzet. Het zeer interessante stuk over fructaan, dat ons door een van onze leden was toegezonden, bleek niet door dit lid geschreven te zijn, waar wij zondermeer van uit waren gegaan, maar was afkomstig van de website <http://www.paardnatuurlijk.nl/>. Dit is een website gemaakt door Ilona Kooistra en Frans Veldman. Zij zijn dan ook de schrijvers van het artikel over fructaan. Op de website staan de bronnen vermeld waaruit werd geput voor dit artikel en er nog veel meer informatie te vinden. In de volgende nieuwsbrief komen we hierop terug.

Het artikel over de informatieavond van Leen Taal, georganiseerd

door de commissie noord, werd niet geschreven door Anna Greidanus, maar door Karin Zeevenhoven.

De redactie biedt beide dames excuus aan voor de vergissing. In het verslag van de hengstenkeuring werd over Persik, de grootvader van de hengst Shaho, geschreven dat hij zelf 10 x 160 en zelfs 3 x een 200 km tocht had gelopen. Hoewel Persik zelf wel 2 x de oudste endurancetocht van Europa in het Franse Florac heeft gelopen, behoren de in het verslag omschreven prestaties toe aan een andere hengst, namelijk Tous du Clos. Later dit jaar komen we terug op Persik, want een zeer groot aantal afstammelingen van deze hengst heeft wel opvallend goede resultaten gehaald in de endurance-sport.

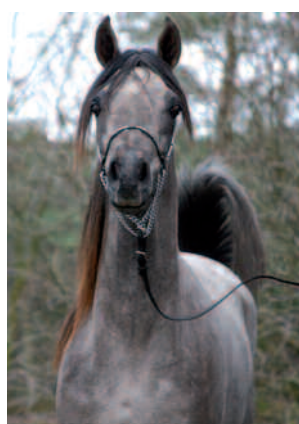
OPEN DAG JADEM ARABIANS, BELGIË

Tekst en foto's van Thalisia Fabri

17 april jl. opende Christine Jamar haar deuren voor alle geïnteresseerden in het Arabische volbloedpaard. Op een Bourgondische manier werd er tijdens deze dag uitgekapt. Op het terrein van Jadem Arabians was vlak achter de in aanbouw zijnde nieuwe stallen en manege een grote tent geplaatst met lange rijen tafels, stoelen en ruimte waarin de overwegend Poolse paarden geshowd werden. Tevens kon men in deze tent diverse versnaperingen vinden waaronder heerlijke belegde broodjes en pannenkoeken. De Stallion Parade begon 's middags om half 2 en eindigde rond de klok van 5 uur met een tombola waarbij men zelfs 3 dekkingen kon winnen.

De geshowde hengsten en hun nakomelingen lieten zich allemaal in zeer goede conditie zien en gaven een goed beeld van het fokprogramma van Jadem Arabians door de jaren heen, waarbij met name de nadruk op de nafok van de Ekstern-kinderen en klein-kinderen lag. Mede dankzij de invloed van deze hengst heeft Jadem Arabians zich in de afgelopen jaren bijzonder positief ontwikkeld.

De geshowde hengsten waren: Pegaz (1983 Palaz x Plizka), Vangelis (2000, Ekstern x Galifa), Morning Wind (2003, Vangelis x Morning Shadow), Gilly J (2001, Ekstern x Georgia),

Alaska J, een typisch Ekstern-fokproduct van Christine Jamar, geboren in 2004.

Ibn Amid, een Zuivere Egyptenaar.

Mecano (2000, Ekstern x Starlight) in eigendom van de fam. Sanderse uit Emmen, Fair Play J (2004, Ekstern x Faramuszka), AA Assal (2003, Laheeb x Asia) on lease uit Israël, Kalahary Desert (2002, Desert Imdal x Bebbet el Zelim) on lease uit Italië, Ibn Amid (2003, Thee Desperado, BFA Fantasia), on lease uit de USA en op doorreis naar het Midden Oosten en Extreme (1999, Ararat x Elegantkah).

OEFENDAG LEUSDEN 23 MAART

Door mevr. Modderman

Foto's Martijn van der Worp

De manege van de LRV Nimmerdor met zijn twee rijbanen leent zich altijd uitstekend voor onze oefendagen dressuur en springen. Het was een drukbezochte dag, speciaal door dressuurruiters. Ook waren er enkele dappere leden die zich aan de springles waagden en gelukkig zonder uitzondering was iedereen enthousiast. Speciaal die ruiters die nog nooit gesprongen hadden met hun paard. Zij stonden versteld hoe graag hun paard over zo'n laag sprongetje heen ging. Unaniem waren de deelnemers van mening, dat zij graag nog zo'n paar lesjes van de heer Ab Fabius wilden hebben. Speciaal de manier waarop hij de paarden voorbereidde op het over balkjes draven, viel erg in de smaak. De paarden goed voorwaarts en aan de hulpen hebben. De meer ingewijden in de springsport weten dat hij een uitstekend instructeur is, met gevoel voor het temperament van de Arabische Volbloed. Alice Naber is wel zijn meest bekende leerling, maar zoals we onlangs in de Paardenkrant konden lezen, is zijn dochttertje Sophie met een Krimh-halfbloedje Indoor Kampioen Z springen KNHS met een C-pony geworden. Wie belangstelling heeft voor nog een springles, meldt u dan s.v.p. bij de Commissie van Gebruik, de heer

Claudia Mertens met Nadra.

Dorinda Woudenberg met Soleda.

Fabius wil er tijd voor maken. Hij was erg enthousiast over de deelnemende Arabieren in Leusden.

Bij de dressuur waren enkele in het oog lopende goede verrichtingen van hengsten, die wij al kenden met een andere ruiter. De nieuwe combinatie heeft moeilijkheden met het verkrijgen van een startkaart en moet eerst in onze vereniging L1 met 1 winstpunt zijn. Ruiters en amazones, die meer dan 190 punten (nieuwe proeven) in klasse B behaalden: Ilse van Wijk met Rachelle HT 193 pnt, Judith van Slooten met Gelimer 190 en 197 pnt, Claudia Mertens met Nadra 198 pnt, Martha van Soest met Dijkhoeve Macho 190 en 199 pnt. In de L2 wist Annelieke Stoop met Paroeska tweemaal boven de 190 te scoren, 192 en 199. Proficiat, zo zie je wat een aantal maanden rust een goede invloed op je paard kunnen hebben. De combinaties Martha van Soest – Dijkhoeve Macho (Garwolin u. Marielle) en Judith van Slooten met Gelimer (Inka u. Menzarima) houden belofte in voor de toekomst. Beide paarden kennen we natuurlijk van eerdere Arabissimos. Jammer was het dat Shariff (v. Sjapoer u. Svetlana) met Janine Notenboom zonder afmelding niet verscheen, op zo'n overbezette dag kan dat tot gevolg hebben, dat iemand ten onrechte niet mee kan doen. Er was een reservelijst.

VIVIAN REISEL NIEUWSTE LID COMMISSIE GEBRUIK

Na een aantal jaren zich te hebben ingezet voor een variëteit aan gebruiksevenementen is met toestemming van het bestuur en de andere leden mevr. Vivian Reisel formeel toegetreten tot de commissie gebruik. Zelf een fervent liefhebster van het veelzijdige Arabische Volbloedpaard is ze een vaak geziene verschijning met dochter Naomi en haar ruïn Sascha's Bashuk, maar af en toe is Vivian zelf te betrappen op een dressuur-dagje met haar eigen hengst Rashull B. Vooral de ervaring in de praktijk rond het organiseren van gebruiksevenementen voor het AVS hebben ertoe geleid dat zij, na succesvol het Nationale Dressuurkampioenschap voor Volbloed Arabieren in 2005 te organiseren, haar kennis van zaken permanente toewijding zal krijgen binnen de gebruiksc commissie. Wij wensen Vivian veel succes en steun toe in het organiseren van de nog altijd populaire gebruiksevenementen van het AVS.

Op zaterdag 24 en zondag 25 juni wordt het derde Arabian Horse Weekend georganiseerd in Sint-Oedenrode bij Manege de Pijnhorst. De veelzijdigheid van Arabische Volbloedpaarden staat centraal in zowel sport als keuring. Daarnaast wordt u zondag verrast met shows en ander entertainment. U bent gratis op beide dagen van harte welkom.

ARABIAN HORSE WEEKEND 2006

Zaterdag 24 juni: Sportpaardenwedstrijden

Samen met de Commissie Gebruik van het Arabisch Volbloedpaarden Stamboek (AVS) worden dressuur- en springwedstrijden georganiseerd. Ook vindt er een oefencross plaats over de landerijen bij de manege, deze competitie staat internationaal open voor alle paarden met Arabisch bloed. Ook het Nederlands Rijpaarden en Pony Stamboek (NRPS) heeft haar ruiters uitgenodigd voor: spring-, dressuurwedstrijden en de oefencross.

Inschrijfformulieren kunt u vinden op de site: www.arabianhorseweekend.nl. De twee dressuurwedstrijden tellen mee voor het dressuurkampioenschap 2006 van het AVS.

Zondag 25 juni: Arabisch Volbloedpaarden Show-Zuid

Voor in Nederland geregistreerde Arabische paarden. De paarden worden aan de hand voorgebracht bij drie inter- en nationale juryleden. De namen kunt u spoedig vinden op de site van het AVS en uiteraard op www.arabianhorseweekend.nl. Zondagochtend start rond 10 uur oplopend in leeftijd met de veulenklasse dan jaarlingen, tweejarigen tot en met de senior hengsten en merries. De jury kiest de twaalf beste Arabische paarden uit. De zes allerbeste worden bij hengst en merrie; Veulen, Junior en Senior Kampioenen van Show-Zuid 2006. Aan het einde van de dag wordt het paard met het allerhoogste puntenaantal geëerd als Best-of-show 2006.

Tussen de keuringen door zijn er zadelrubrieken en de Oosters gekostumeerde wedstrijd. Ook is er de Liberty, waarbij het Arabische paard loslopend in vrijheid wordt geshowd. Bij dit spektakel beelden, het paard, de voorbrenger en de muziek hetzelfde thema uit. Als de libertymuziek stopt, moet het paard

weer gepakt worden, anders volgt diskwalificatie. Uiteraard zijn er premiekeuringen voor merries en ruinen, waar u een uitvoerig en onderbouwt beeld van de plus en minpunten van uw geliefd Arabisch Volbloed paard kunt krijgen. De inschrijfformulieren kunt u vinden op de site van het AVS : www.avswb.nl. Ook zijn er diverse demonstraties van Falabella's en IJslanders. Kortom: één en al bruisend spektakel en entertainment voor zowel jong en oud met als middelpunt de vele prachtige veulen en volwassen Arabische paarden. Combineer zondag dit adembenemende paardenspektakel met de Rooise Jaarmarkt.

Voor de deelnemers die een box willen reserveren, meedoen aan de barbecue op zaterdagavond, willen sponsors middels een rubriek/reserveren van een VIP arrangement, gelieve ook te kijken op de site: www.arabianhorseweekend.nl.

Overnachten is mogelijk, gaarne even telefonisch overleg met P. Stoop, tel.nr: (06) 525 023 03.

Sint-Oedenrode ligt aan de nieuwe A50 (Nijmegen-Eindhoven) net boven Eindhoven en is prima te bereiken. Hier werd in juni 2004 voor het eerst de regionale Show-Zuid georganiseerd, met lovende bezoekerskritieken. Dit jaar heeft zaterdag 24 juni een internationaal sportief karakter en zondag 25 juni wordt een spectaculaire showdag voor jong en oud.

Gratis parkeren en gratis entree op beide dagen voor bezoekers van dit bruisende Arabian Horse Weekend bij Manege de Pijnhorst, Paardenbloem/Bremhorst 6 te Sint-Oedenrode.

Tot ziens op 24 en 25 juni in Sint-Oedenrode bij Manege de Pijnhorst, in het hart van de Meierij!

Contactgegevens: S. Volker, tel.nr. (06) 228 823 55
E-mail: info@arabianhorseweekend.nl

dopper & partners

Assurantie- en pensioenadviesbureau

*Paarden verzekeren is vakwerk!
Wij zijn vakmensen en ook nog objectief*

- Vertegenwoordiging voor Hippo Zorg en Fairmount
- Ook verzekerd bij permanent verblijf in het buitenland
 - Polisvoorwaarden mogelijk in Duits en Engels
- Paardenfinanciering in combinatie met verzekering

Bel, schrijf of e-mail ons voor gedetailleerde informatie:

Postbus 5441 • 3008 AK ROTTERDAM • Tel. 010-4855802 • Fax 010-4862929 • E-Mail dopperenpartners@tiscali.nl

14 oktober 2005 was voor ons op de RIKI HOEVE een zwarte dag die voor altijd in het geheugen gegrift staat, en waar ik nog steeds een brok van in mijn keel krijg. Ons gezamenlijke maatje hebben we toen moeten begeleiden op zijn laatste reis, welke gelukkig in een crematie kon eindigen en waardoor we nu in het bezit zijn van een urn met zijn as. Deze staat temidden van zijn bekertjes en de bekertjes welke door zijn kinderen zijn gewonnen. De zomer van 2005 zou een enorme zwaar beladen periode worden, welke een diepe indruk heeft achter gelaten.

FOCUS KHEMALI

EEN GROTE **VRIEND** VERLOREN

In juli een enthousiast gesprek gehad met mevrouw Smarius over de presentatie van onze kanjer FOCUS KHEMALI op het jubileumfeest van het AVS. Deze trip zou voor hem vast een happening worden, daar hij sedert 1999 niet meer het terrein was afgeweest. Reizen moet op hem een diepe indruk hebben achtergelaten na zijn vliegreis uit Amerika. De belangstelling voor het vliegtuig nam ook behoorlijke vormen aan, daar wanneer je hem in het weekend naar zijn paddock bracht en Schiphol zijn andere banen opengooide, je stevast een pitstop onderweg maakte op het moment dat hij een vliegtuig hoorde overkomen. Dan besloot hij eerst even het luchtruim af te turen of hij ook wat zag, al waren het maar witte strepen. Tot het geluid was weggestorven en dan keek hij je aan met een blik van 'zo daar had je er weer één'. Waarna we onze weg voortzetten naar zijn favoriete paddock naast de stapmolen. Alle andere paddocks waren niet interessant genoeg, omdat je dan niet iedereen in de gaten kon houden.

Na mijn onderhoud met mevrouw Smarius had ik een aantal mooie foto's opgezocht voor de speciale uitgave van het jubileum nummer en met Eric Blaak een imposante foto uitgezocht voor de achtergrond tijdens de presentatie op zaterdagavond. Tevens met Eric een afspraak gemaakt om op een dinsdag in augustus een film op te nemen. Een dag om nooit meer te vergeten. Onze dierenarts zou ons deze dag bezoeken om de paarden te enten. Daar Khemali sinds twee dagen een wat stille indruk maakte en geen verhoging had besloten we gezamenlijk om een bloedonderzoek te laten doen. Dit stille beeld van Khemali was erg ongewoon, want als je hem elke dag naar binnen en naar buiten bracht, legde je een sensationeel traject af, waarbij je beslist niet het idee had dat je met een 24-jarige aan je touwtje liep, maar meer met een circus artiest gezien het creatief karakter van zijn sprongen. Na een aantal dagen kwam de verpletterende uitslag, namelijk een groot gezwel in de buikholtte en een slechte waarde van de lever. Wetend dat dit een definitief oordeel is, komen de herinneringen bij je boven, zoals het druk heen en weer lopen in zijn paddock op het moment dat de molen gewisseld werd. De rust keerde pas weer zodra het volgende

FOCUS KHEMALI

1981 - 2005

regiment dames in beweging werd gezet.

Elke dag even alle hengsten opjatten als je buiten kwam door met je billen in de hoek van je paddock het complete hekwerk te laten kreunen en steunen. Dit steevast gepaard laten gaan met een enorme brul en een blik van 'zo, dat heb ik ook weer even geregeld'. Samen met Pamir, zijn buurman en vaste maatje op stal, menig gezellige ochtend buiten doorgebracht. Op stal gescheiden door een half-houten, half-gazen wand hetgeen voor twee hengsten uitzonderlijk is. In al zijn moeilijke momenten stond Pamir steevast langs de wand, hield de wacht en hinnikte zachtjes naar je als je 's nachts weer even bij hem ging zitten.

Vaak was Khemaal dan al ver weg, het contact dat ik met hem had bestond uit het houden van mijn hand tegen zijn neus waarop hij soms wel minuten lang al starend zijn neus heen en weer bewoog tegen mijn hand. Op zulke momenten denk je ook terug aan zijn uitgesproken eigen mening, over het wel of niet leuk vinden van je dek. Bij een negatieve mening zat er de andere dag steevast een scheur in. Met je speelappel die aan een touwtje hing zoveel herrie maken zodat Pamir uiteindelijk wel alle aandacht op je vestigde. Het ontbijt elke ochtend beginnen met een snoepje wat hem van genoeg deed rollen, hetgeen overdag menig keer herhaald werd.

Donderdag 13 oktober, een zeer trieste dag met de mededeling van de dierenarts dat we een beslissing voor het weekend moesten nemen daar het te riskant werd. Vrijdagochtend inlichtingen gewonnen over een crematie hetgeen mogelijk was in Roermond en deze geregeld. 's Middags hebben we Khemali op een waardige manier laten inslapen. Als steun voor onderweg en als dank voor een enorme vriendschap die levenslang is, hebben wij allemaal een witte roos aan hem meegegeven met onze eigen gesproken afscheidsgroet. De urn hebben we uit Roermond met onze vrachtauto naar zijn en onze mooiste plek op aarde getransporteerd. De enige plek op aarde die FOCUS KHEMALI waardig is staat in EEMNES en heet de RIKI HOEVE. HET THUIS van een GROOTSE KAMPIOEN en een GROTE VRIEND.

VAARWEL KHEMALI.

Vlak bij mijn geboortehuis(je) was tot 1934 de dagelijkse aanvoermarkt van groente, fruit en aardappelen. Daar werd behalve op maandag en zondag, aangevoerd wat Amsterdam dagelijks opat. Deze markt bracht bij ons in het buurtje een zekere welvaart.

DE PAARDEN UIT MIJN JEUGD

Door Paul Rollman

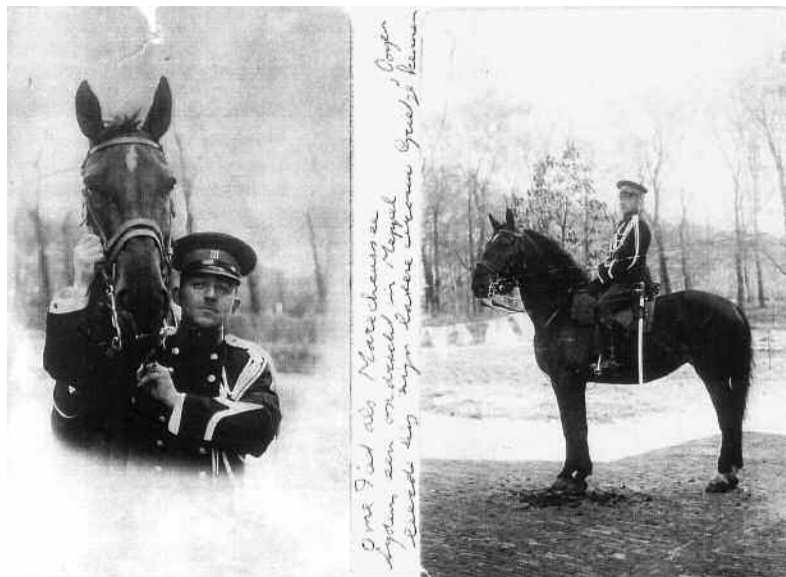
Voor de mannen die niet te beroerd waren vroeg op te staan, was er het sjouw- en loswerk. Want alle karren, schuiten en vrachtwagens moesten worden gelost en worden herladen. De winkels in de buurt verkochten hun waren aan de tuinders die van hun vrouw een boodschappenlijstje meekregen. Mijn Opoe had een manufacturenwinkel (lakens, slopen, wol, ondergoed, kaartjes brat) maar ook de drogisterij, slagers en schoenmakerijen hadden volop werk. Dan de cafés en koffiehuisen, die hun vaste clientèle hadden, want daar werd betaald en afgerekend.

Toen de markt werd opgeheven en naar de rand van de stad verhuisde, werd het hart uit onze buurt gerukt. En werd ook nog eens slachtoffer van de wereldcrisis. Om de nieuwe markt waren hoge hekken geplaatst en alleen via de portier was het terrein te betreden. Afgelopen was het met de extra verdiensten die de markt ons had gebracht. Ik hoor het mijn vader nog zeggen: "alles waar een hek om heen staat, deugt niet". Het marktgebeuren speelde zich af op de Elandsgracht (gedempt). Op de Marnixstraat, waar nu het hoofdbureau van politie staat, was het veilinggebouw. Daar lagen honderden roeibootjes gemeerd, die de groente van het seizoen aanvoerden. Waar nu de uitgestrekte woongebieden om Amsterdam zijn, waren toen de tuinders die met hard werken (vaak het gehele gezin) een niet zo dik belegde boterham verdienden. Midden in de nacht kwamen deze mensen met roeiboten naar Amsterdam om hun bestemming plusminus vier uur 's morgens te bereiken. De dag begon dus ongeveer om drie uur 's morgens. De kopers waren ingedeeld volgens een bepaalde hiërarchie en waren van boven af: de groentewinkeliers, de venters met een vaste uitbrengwijk, en onderop de venters - meestal uit de joodse buurt - die zomaar kriskras met een hand-

"Het wondersmeersel tegen dikke benen was: een mengsel van spiritus, kamferpoeder en slaolie."

kar door de Amsterdamse straten zwierven om hun waar te slijten. Daarbij ijverig op de hielen gezeten door de politie, want vrijventen mocht niet! De venters met een vaste uitbrengwijk waren de mensen met paard en kar. Zo'n paard wist de wijk uit zijn hoofd, bleef staan waar de baas 'ho' riep en trok weer aan als de baas 'hort' zei. Een rotgeintje van de opgeschoten jongens was dit commando te imiteren. Met als gevolg een hoop gescheld en een paard dat er niets van begreep. In het straatje waar ik woonde, was ook de hoefsmid gevestigd en de paarden werden om de zes weken beslagen. Het was eerst beslaan en dan zes weken later werden de ijzers verlegd. De smid vernieuwde ook de ijzeren banden om de wielen. Later, maar dat was al eind dertiger jaren, gingen men vaak over op autowielen en dat trok natuurlijk veel lichter. De smid was ook paardendokter, want in Amsterdam waren geen

veeartsen. Wel voor kat en hond, maar niet voor de paarden! Het was ongelooflijk zo veel verstand die smid van paarden had en daar ik er met mijn neus dikwijls bovenop stond, heb ik toen al veel wijsheid opgedaan. Het ontwormen werd ook door hem gedaan: via een slang en trechter werd Haarlemmerolie (zwavelhoudend) toegediend. Ook de correcties aan het gebit werden door hem verricht. Hij leverde zelfgemaakte geneesmiddelen, zoals smeersels en zalf. Ik moest dan bij de drogist de bestanddelen halen. Het wondersmeersel tegen dikke benen was: een mengsel van spiritus, kamferpoeder en slaolie. Ik heb het zelf ook voor mijn paarden gemaakt en echt, het helpt. Tegen de hoest gebruikte hij honing en eucalyptusolie. Bij ons in de buurt was een tonnenmaker, dit vak wordt 'kuiper' genoemd. Hij repareerde voornamelijk honingvaten en die mocht ik leegkrabben. De op deze wijze verkregen honing verkocht ik weer aan de smid. Trouwens, voor alle boodschapjes die ik deed, ontving ik een paar centen en over de hele week liep dat lekker op. Ik had als klant een aantal koetsiers, wiens paarden ik uitspande en naar de smid bracht. Ik hield keurig een lijstje daarvan bij. Daarvoor ontving ik tweeënhalf cent, toen één muntje. Onder mijn klantjes was ook een merrie die als de beroerte voor de smid was. Ik moest toch wel een paar straten lopen voordat ik bij de smid was en de hele weg piste die merrie en sloeg met haar staart. Een motregen van paardenpis. In de Hazenstraat, waar ik doorheen kwam, waarschuwde ik van te voren de winkeliers, die meestal op het trottoir en aan de gevel hun uitstalling hadden. Behalve één, die me eens een schop had gegeven (de wraak was zoet). Op de Elandsgracht speelde zich ook de paardenhandel af. De bekendste paardenhandelaar uit de buurt was Dikke Marten Geurs. Zijn achterkleinkinderen zijn nu nog bekende autohandelaars...

De plek waar de handel zich afspeelde, was ironisch genoeg voor de paardenslagerij. Paardenvlees werd in die tijd alleen bij speciale paardenslagers verkocht. Was er dus een paard ongeschikt om verder te werken..... Juist, zo ging dat.

Waar vooral op werd gelet, was naast de makheid en werkwilgheid, een brede borst, goede benen, en de achterhand. Als u eens met de auto in Amsterdam bent, let dan vooral eens op de bruggen en stelt u voor hoe zo'n paardje de kar met ijzeren wielen en volgeladen, eerst de brug opsjouwde en daarna naar beneden, met de hele vracht op de achterhand. Meestal waren het zogenaamde Poolse hitten. Er waren soms heel luxe typen bij, waarvan het goed zichtbaar was dat ze Arabische voorouders hadden. De kleur was meestal wit, daarnaast waren er veel vossen, maar die waren zwaarder en werden dubbele hitten genoemd. Een man die bekend stond om zijn werklust werd bijvoorbeeld een Dubbele Hit genoemd, een erenaam dus.

Bij ons in het buurtje werden veel paarden gestald. In onderstukken, sous-terrains en zelfs keldertjes vonden de dieren hun onderkomen. Het was voor mij de gewoonste zaak om zo'n paardje de trappen af te zien gaan, om in de kelder te komen. Verwelkomd door luid geblaat van een geit, dat zijn stalmaatje was. Het is een heel oud circusgebruik dat zegt "als je een geit als gezelschap van een paard houdt, wordt het paard nooit ziek!" En echtwaar, ik heb ook meestal een geit in de stal bij mijn paarden gehad. In de zomer was het gebruikelijk dat de koetsiers onderling enige kruiwagens met zand hadden. Die werden 's avonds als de paardjes thuiskwamen, uitgestrooid, het was een prachtgezicht om de dieren over de straat te zien rollen. Daarna werd het zand weer opgeveegd en terug in de kruiwagens gedaan tot de volgende keer. De dieren maakten wel lange dagen, tussen 3-4 's morgens ingespannen, tot 's avonds 5-6 uur. 's Zaterdags was het de langste dag, want dan werd vaak 's avonds tussen elf en twaalf uitgespannen. Dat ten gevolge van de zater-

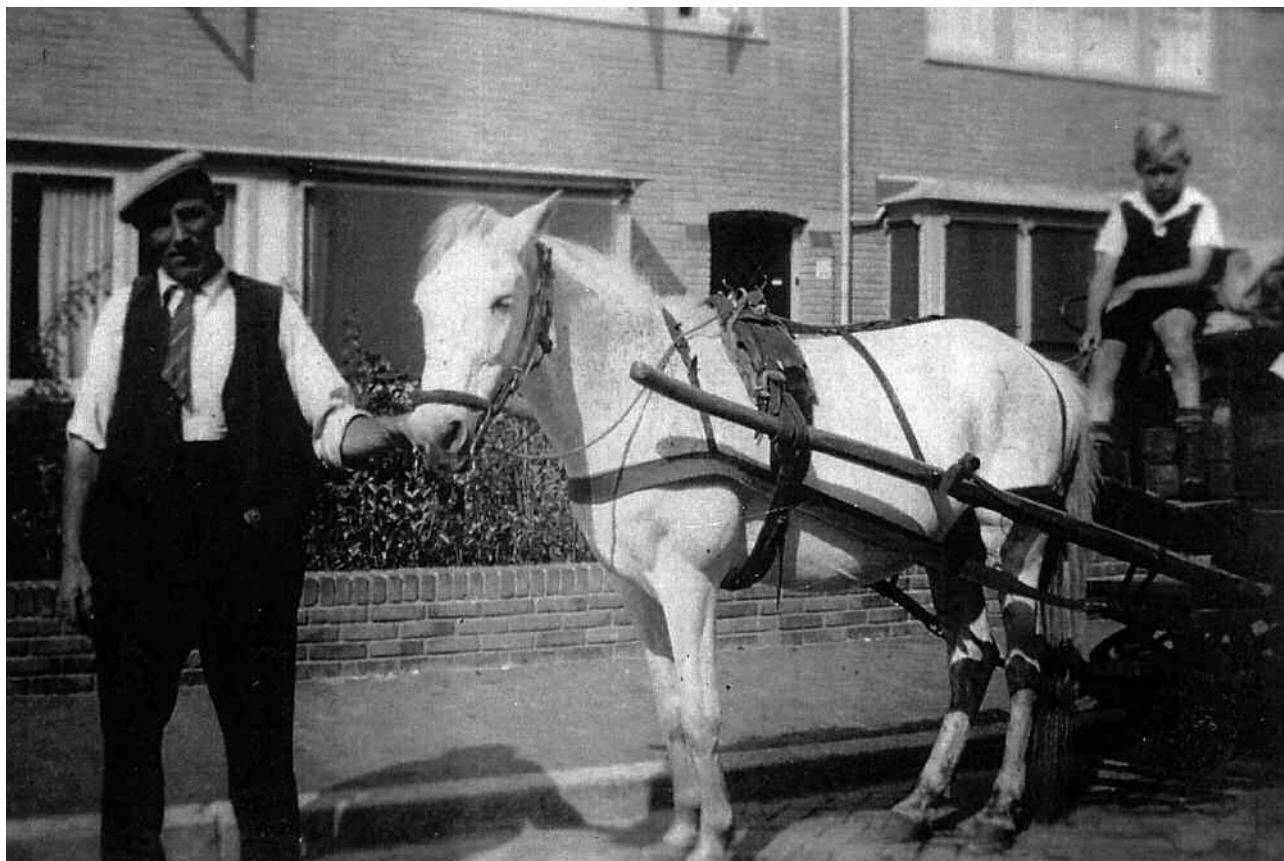
dagse markten, die vaak tot tien elf uur 's avonds duurden. Maar dat betekende wel dat de koetsiers nog langer werkten, vroeger op en later klaar. Zondags bij goed weer werden de paarden gewassen en de tuigen gepoetst. Een werkje wat zich op straat afspeelde en waar het hele gezin aan meewerkte. Koffie werd op straat gedronken, en zware verhalen over de paarden gewisseld.

Op de foto ziet u mijn ome Chris van Gellekom, een broer van mijn moeder. De hit heette Piet. Zoals u ziet, draagt ome Chris een wit overhemd met stropdas. Op de foto, in de namiddag gemaakt, ziet ome Chris er al een beetje verfromfaaid uit. Maar 's morgens ging hij de deur uit met een stralend schoon overhemd en stropdas. Opoe's wil was wet en die zei altijd "zo zien vrouwen het graag". En nog als ik de deur uitga, draag ik altijd: een

schoon overhemd met stropdas. Een geliefde uitdrukking van Opoe was 'opa is het hoofd, maar ik ben de nek'.

Ome Chris had dus een goede uitbrengwijk, maar ook een mooie groentezaak (de Amsterdammer) genoemd. Waar zijn mooie vrouw, tante Marie, de scepter zwaaide. 's Maandags was er geen aanvoer op de markt en werd "statiegelddag" genoemd. Dat betekende dat het gebruikte verpakkingsmateriaal zoals aardappeltjestjes en dergelijke, teruggebracht werden naar de groothandelaar. De uitbetaling geschiedde in de diverse cafés en daar stonden dan in lange rij de trouwe helpers, die dag ervoor waren gewassen met gepoetste tuigen en glimmend geoliede hoeven. Was het koud, hadden ze heerlijk een deken op, geloof me, echt, de paarden werden werkelijk goed behandeld. Uiteindelijk hielpen ze mee het brood te verdienen. Tot zover deze aflevering. Volgende keer ga ik over enige echte grote stallen vertellen.

**"als je een geit als
gezelschap van een
paard houdt, wordt
het paard nooit ziek!"**

De heer B. Blaak, voormalig voorzitter van het AVS, is een bescheiden man. Tijdens de periode dat hij voorzitter was, showde hij niet met zijn paarden, om alle controverse te voorkomen. Vorig jaar werd Simourah, de door familie Blaak zelfgefokte merrie van de Poolsgefokte Garsal uit Sima, niet gedekt. In plaats daarvan ging ze in training bij Eric Dorssers en begon aan een indrukwekkende showcarrière.

NEDERLANDS SUCCES IN HET BUITENLAND

Door Hanneke Brand

Foto's familie Blaak en J. Kools

Acht jaar geleden besloot familie Blaak hun merrie Sima (Siam x Mashoura) te laten dekken door Garsal (Dekolt x Garenka). Een hengst die toen bij Ismer stond. Ismer had hem geleasd en wilde wel graag weten wat deze hengst waard was als dekhengst en zo kon het gebeuren dat Bé Blaak voor deze hengst koos, hoewel hij eigenlijk voor een ander kwam. Het eerste veulen was een hengstveulen en daarom werd besloten Sima nogmaals naar Garsal te brengen. Het resultaat mocht er zijn, dat is inmiddels wel duidelijk. Garsal werd later verkocht door Ismer en staat nu in Engeland ter dekking op de Halsdom Stud, bij de familie Watts.

Simourah, de beeldschone schimmel, werd vroeg in het jaar 2005 in Denemarken op een A-show reservekampioen, vervolgens op de C-show bij Ismer 3e, in Exloo werd ze regionaal kampioen en daags er na reservekampioen op de Lowland Cup. Hierna in Borgloon tijdens het El Ahram Cup weer reservekampioen en ook op de Nederlandse Nationale Kampioenschappen mocht zij het reservelint mee naar huis nemen.

De volgende (grote) stap was het Wereldkampioenschap tijdens de Salon du Cheval in Parijs. De rubriek seniormerries was zo groot dat deze gesplitst werd in een groep 4-6 jarigen en 7 jaar en ouder. Simourah werd in haar groep, de 4-6 jari-

gen, als 2e geplaatst. De hoogstgeplaatste merries uit beide rubrieken mochten zich vervolgens gereed maken voor een opstelling in de top tien. Daarbij mocht Simourah zich in het eindklassement op een derde plaats opstellen. Voorwaar geen geringe prestatie!

Een kampioen kopen is gemakkelijk genoeg als je geld hebt, maar een paard fokken dat dergelijke prestaties neerzet, daar kunnen de meesten alleen maar voor dromen.

Familie Blaak was dus dik tevreden met de behaalde resultaten en was in gedachten al bezig met de vraag wie dit jaar de partner van Simourah zou moeten worden, toen op een goede dag de fax begon te ratelen en ratelen en ratelen. Een uitvoerige brief uit Dubai met een vriendelijke uitnodiging van Zijne Koninklijke Hoogheid Sjeik Hamdan bin Rashid al Maktoum, of de familie zin had om met Simourah deel te nemen aan de Dubai International Arabian Horse Championship. De heer en mevrouw Blaak zaten elkaar verbouwereerd aan te kijken, maar toen duidelijk werd dat het hen niets zou kosten en alles volledig verzorgd zou zijn, hoefden ze toch niet lang na te denken. Ook Eric Dorssers en Aurid Muskee (als verzorger) kregen alles vergoed. Een dergelijke kans krijg je niet vaak (hoewel de enduranceruiters hier al enige ervaring mee hebben). Dus vertrok familie Blaak op 24 maart met Emirates Airlines naar Dubai. Het was al met al een buitengewoon indrukwekkende ervaring. De mensen zijn er bijzonder hartelijk en vriendelijk, maar het is wel een heel andere wereld. De show werd gehouden in het World Trade Center in Dubai, dat voor de gelegenheid

bijzonder mooi was aangekleed. Een schitterende showring, omringd door een grote Vip-tribune, die goed gevuld was met enthousiast publiek.

Zij waren niet de enige Europeanen, Ferrero uit Mallorca was er met twee paarden, evenals de familie Watts met twee paarden en de heer Ismer met één hengst. Het bleek dat er in Saudi Arabië toch voornamelijk Egyptisch wordt gefokt en dat had ook de voorkeur op de show. Toch behaalde Simourah hier een top vijf klassering.

Na deze show gingen zij 'ook nog even' door naar het buurstaatje Sharjah, waar ze ook waren uitgenodigd door de kroonprins. Hier vond de show plaats op een stoeterij met een groot stallencomplex, maar wel midden in de woestijn, op een half uur gaans van de stad. In Sharjah wordt ook wel gefokt met Poolse en Russische lijnen en deze lijnen worden ook gekruist met Egyptische lijnen, maar ook hier ging de voorkeur van de jury uit naar zuiver gefokte Egyptenaren. Toch behaalde Simourah ook hier een plaats in de top vijf.

Het spreekt vanzelf dat deze reis een onuitwisbare indruk op de familie Blaak heeft gemaakt en met plezier kijken ze er ook op terug. Het is een ervaring die hen niet meer wordt

afgenomen. Maar nu richten zij de blik weer naar voren. Er is nog niet besloten welke hengst de gelukkige partner wordt voor Simourah, maar, 'dat heeft ook nog even tijd', aldus de heer Blaak, want hij ziet veulentjes het liefst begin mei geboren worden. En nu maar hopen dat de volgende generatie net zo'n kanjer wordt als zijn of haar moeder.

Hippo paardenverzekering

24 uren service

**Verzeker uw paard direct per telefoon,
Of vraag gratis een offerte aan**

- Paardentrailer 1,5% per jaar
- Rijtuig 2,5% per jaar
- Zadel/Tuig 4,5% per jaar
- W.A. paard € 16,- per jaar

Paardenvrachtauto

		Min.	Max.
2-paardswagen	W.A.	€ 70,-	€ 280,-
3-paardswagen	W.A.	€ 85,-	€ 340,-
4-paardswagen	W.A.	€ 92,-	€ 367,-
Meer dan 4 paards	W.A.	€ 105,-	€ 421,-

- * 100% uitkering bij overlijden, ook bij oudere paarden
- * Onze voordelige premies kunnen per maand
- * Bij afkeuring geen verplichte inname van uw paard
- * Ziektekostendekking mogelijk bij elke dierenarts en paardenkliniek

Voor geheel Nederland en België

Tel: (0031) 0531 63 61 26

Fax: (0031) 0531 68 11 59

WWW.HIPPOPAARDENVERZEKERING.NL

In het voorjaar begint het bij de meeste mensen te kriebelen. De rensportliefhebbers zijn dan al weer een paar maanden bezig, want eind maart begint het renseizoen en zitten er al weer een paar maanden training op. Spieropbouw en conditie komen niet in een weekje trainen tot stand!

DARC NIEUWS

Net voordat het renseizoen begon, hield de DARC zijn jaarlijkse ledenvergadering; de opkomst was erg klein. Kennelijk hebben de meeste leden voldoende vertrouwen in het huidige bestuur. Toch stond er een behoorlijk aantal zaken op de agenda waarover het bestuur de mening van de leden wilde raadplegen. De avond begon met een prijsuitreiking van een drietal dekens, beschikbaar gesteld door het AVS, in het kader van het jubileumjaar dat vorig jaar werd gevierd. Dat lijkt mosterd na de maaltijd, maar deze dekens werden uitgereikt aan de fokkers van de beste Nederlandse paarden gebaseerd op de prestaties van 2005. Bovenaan de lijst van fokpremies stond de heer G. Zoetelief, helaas niet aanwezig omdat één van zijn merries moest veulen, tweede mevrouw A. Blankers, helaas ook niet aanwezig, derde mevr. Van der Starre, die aangenaam verrast was door deze onverwachte prijs. De heer Cedés Bakker reikte namens het AVS de dekens uit, waarna hij ons verliet, daar hij nog andere verplichtingen had die avond. De voorzitter bedankte hem en het AVS zeer hartelijk, ook namens de niet-aanwezige leden.

Tijdens de vergadering werd onder andere besloten dat de Noord-Europese Derby, twee jaar geleden opgestart, met ingang van dit jaar verder geïnternationaliseerd zal worden en opengesteld zal worden voor veulens geboren in de landen Finland, Oostenrijk, Zwitserland, Polen, Luxemburg, Rusland en Tsjechië. Voor Engeland en Frankrijk houden we de deur nog even dicht, de concurrentie die hiervandaan

komt is erg sterk, maar het streven is dat op termijn de Derby opengesteld zal worden voor alle Europese landen en als groepsren bij de Ifahr, de overkoepelende organisatie voor rensport met Arabieren, te boek zal staan.

Wat betreft het prijzengeld zijn de vooruitzichten voor het eerst in jaren positief. Er komt € 500.000,- extra als prijzengeld beschikbaar vanuit het Veefonds, omdat de draf-en rensport niet meer onder het ministerie van Landbouw maar onder Justitie valt (i.v.m. wet op de totalisator). Dit geld zal in een aparte stichting worden ondergebracht worden en geheel ten goede komen aan de sport. Daarnaast wist de voorzitter te melden dat wij ook dit jaar weer op sponsoring mogen rekenen van de Jockeyclub van de Verenigde Arabische Emiraten wat ons later in het jaar weer twee mooie koersen op zal leveren, gedoteerd met € 10.000,- elk. Aan het eind van de vergadering, die ondanks een fors aantal onderwerpen vlot verliep, vond de Huldiging Kampioenen 2005 plaats. Mevrouw K. van de Bos werd gehuldigd als Trainer van het Jaar 2006, ook mocht zij de prijs voor het Paard van het Jaar 2006 in ontvangst nemen, deze gaat naar de door haar getrainde Aikido Végé.

De heer Zoetelief was beste Eigenaar/trainer van het Jaar 2006, beste Fokker van het Jaar en best verdienende Eigenaar van het Jaar 2006, Dhr. D Klomp werd Kampioen Jockey, mevrouw P. Flierman was Kampioen Amateur/trices.

26 maart opende het jarige Duindigt de poorten. De eerste Arabierenkoers van het seizoen was goed gevuld en verliep probleemloos, zij het dat de race een onverwachtse winnaar had. Biazahr (Kesberoy x Plamajud), eigenaar de heer de Nil, had vorig jaar telkens grote problemen met de bochten op Duindigt. Wat de meeste mensen niet wisten is dat hij nu op Duindigt in training staat bij Eric Bloem. Deze heeft de vierjarige vos mooi geleerd door de bochten te lopen, met een prima resultaat. Het leverde een leuke uitbetaling op voor diegene die hem winnend hadden gespeeld.

Op de foto ziet u Porta Z (Marwan x Poswiata), gefokt, getraind door en in eigendom van de heer Zoetelief, die hiermee de basis legde om ook in 2006 een gooi te doen naar de titel Beste Fokker. Hij mocht na de tweede koers van het seizoen in de winnaarsring de eerder door het AVS uitgereikte deken opleggen.

Op 2 april vond ook het jaarlijkse spektakel 'Scheveningen te Paard' plaats, op het strand bij de pier van Scheveningen. Een scala aan paardensportactiviteiten wordt bij deze gelegenheid aan het publiek gepresenteerd. Ook dravers en ren-Arabieren lieten zien waar ze voor zijn gefokt en dit was zon-

De nieuwe eigenaar Sheik Hamdan Bin Rashid al Maktoum, paard van het jaar 2005 Aikido Vege, jockey F.X Bertras en trainer van het jaar 2005 mw Karin van de Bos, na de overwinning in de Shadwell Dubai International Stakes in Newbury.

der meer een van de meest spectaculaire onderdelen van de dag. Dank aan de vrijwilligers, die een kleurrijk schouwspel op het strand brachten en zo de aandacht van het grote publiek weer eens op de veelzijdigheid van de Arabier richtte.

Nog een DARC PR activiteit vond op woensdag 12 april plaats op het entrainment van Margje van der Starre en Marjo Scholts. Enkele maanden geleden werd de DARC benaderd door het blad BIT, met de vraag of het misschien mogelijk was enkele BIT-lezers een training met ren-Arabieren te laten meemaken. Het leek ons een uitgelezen kans om aan een groot publiek te laten zien wat Arabieren zoal kunnen én dat ze ook voor minder ervaren mensen goed te sturen zijn. Gezamenlijk werden een aantal criteria opgesteld waar gegadigden aan moesten voldoen (rijervaring, gewicht, lengte) en er werd een oproep geplaatst in BIT, waar lezers op konden reageren. De reacties waren meer dan verwacht: een kleine honderd mensen (uit heel Nederland) wilden dit wel eens meemaken.

Uiteindelijk werden er vier dames geselecteerd, die samen met BIT verslaggeefster Afke Teunen en fotograaf Lode Greven naar het Belgische Balen togen. Na kennismaking, rondleiding en lunch mochten de dames uiteindelijk opstijgen. Na een rustige voorbereiding en loswerken van de spieren werd de training afgerond met een heuse sprint. Grijnzend van oor tot oor stapten de dames de paarden droog. De eerste reactie na afstappen was: "Al moet ik er voor betalen, dit wil ik nog een keer meemaken". Het com-

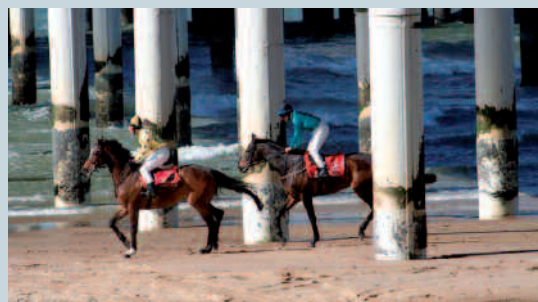
Porta Z, gereden door Anthonie Deau, winnaar van de Dubai-Prijs. Foto met dank aan Kees Voshol.

plete verhaal wordt in het BIT meinumner gepubliceerd, met spectaculaire foto's.

Aansluitend op deze dag biedt de DARC in samenwerking met Duindigt voor een aantal BIT lezers de gelegenheid onder begeleiding nader kennis te maken met Duindigt en de ren-Arabier. Ook voor de AVS lezers die een keer op Duindigt willen rondkijken, bieden wij weer deze gelegenheid en wel op 9 juli. Meer info hierover volgt t.z.t. op de AVS website en in het volgende AVS magazine.

Een scala aan paardensportactiviteiten werden op 2 april bij het jaarlijkse spektakel 'Scheveningen te Paard' aan het publiek gepresenteerd.

EMERALD TROPHY III & EMERALD EGYPTIAN EVENT I

Op 1 en 2 juli a.s. organiseren Kay en Helen Hennekens de Internationale C show the Emerald Trophy III en voor het eerst the Emerald Egyptian Event. Dit alles zal plaatsvinden op de terreinen van stoeterij Molenveld, beter bekend als Flaxman Arabians aan de Molenstraat 84 in Brecht, België.

Op de zaterdag vind the Egyptian Event plaats. Dit evenement heeft diverse klassen aan de hand, "most classic head" en bij genoeg deelname ook onder het zadel. De jury voor the Egyptian Event is dhr. Ian Woodward uit de UK en dhr. Tony v.d. Auwera uit België. Dit is geen ECAHO show doch volgen wij wel de regels van de ECAHO voor deze show. The Egyptian Event is opengesteld voor alle zuiver Egyptische paarden en Arabieren met minstens 50% Egyptisch bloed. Deze show zal alleen plaatsvinden indien er voldoende deelnemers zijn. Tevens op zaterdag diverse klassen van Emerald Trophy III. Een indeling van het

programma kunt u lezen op onze website www.flaxman.nl. Zaterdag avond is er een breedere-evening met BBQ en muziek. Zondag is er de hele dag in de hoofdring de Internationale Emerald Trophy show met tussendoor de Native Costume rubriek en diverse demonstraties. Ook op de zondag een dressuurwedstrijd georganiseerd door de DAP-DCA, opengesteld voor alle volbloed, halfbloed en Anglo-Arabische paarden. Deelnemers dienen zich rechtstreeks te melden bij het secretariaat van DAP te vinden op de website www.dap-vzw.be. Alle informatie over deelname, reserveren, hotels etc. kunt u vinden op onze website www.flaxman.nl. U kunt alle inschrijfformulieren downloaden van onze site. Bij eventuele vragen kunt u zich tevens richten tot: Kay Hennekens: NLGSM 0653 141 342 of Helen Hennekens NLGSM 0653 85 55 75

De behoudfokkerij of preservation breeding lijkt in Nederland niet veel toekomst te hebben. Zeker niet wanneer de behoudfokkerij van zeer gespecialiseerde, "Amerikaanse" bloedlijnen in beeld komt. Nederland kent op zeer kleine schaal bijvoorbeeld de gespecialiseerde Crabbet fokkerij zoals Quest Arabians van de familie Stuive, maar de Babson en Sheykh Obeyd fokkerij verdween toen de familie Stam van Manara Classic Arabian Horses naar Ierland emigreerde.

DE BEHOUDFOKKERIJ VAN HET ARABISCHE RIJ- EN SPORTPAARD

Door Brigitte Kilian
Foto's Erwin de Wolff

De Babson fokkerij is de behoudfokkerij van de oorspronkelijke bloedlijnen die door Henry B. Babson in 1932 vanuit Egypte werden geïmporteerd naar Amerika. De (zuivere) Babsons maken deel uit van de Sheykh Obeyd fokkerij, eveneens een Amerikaans specialisme in de Egyptische Arabierenfokkerij. De gemengde Babsons (gemengd met de bloedlijnen van o.a. een Ansata Ibn Halima en Sirecho) zijn talrijker binnen de Sheykh Obeyd fokkerij maar ook deze groep is klein. Er zijn twee artikelen die onlangs mijn aandacht trokken, omdat ik zeer geïnteresseerd ben in bloedlijnen die "anders" zijn, maar ook omdat ik graag onderzoek welk nut deze paarden van speciale bloedlijnen nu nog hebben in de huidige fokkerij. Het gaat om een artikel van Betty Finke in Araber Journal, juli 2005 getiteld: "Scratching the surface" en een artikel van Jane Kadri getiteld "The shrinking gene pool" in The Arabian Magazine, november 2005. Finke lijkt een voorstander van preservation breeding te zijn en waarom? Zij stelt dat de moderne

Aurilla Gold (v. Elegant Gold) schoonheid, sport en bijzondere bloedlijn: ZZ-licht startgerechtigd en bijna 100% Crabbet.

Arabierenfokker te veel op shows is gericht en daardoor zijn merrie altijd door de meest recente showkampioen laat dekken. Uit haar gepassioneerd pleidooi valt op te maken dat moderne fokkers vaak niet eens weten wat de stamboom van hun merrie is, laat staan die van de hengst c.q. showkampioen die ze op het oog hebben. Finke bepleit dat onderzoek naar de eigenschappen van de voorouders van een eigen fokdier en een toekomstig vaderdier kan uitwijzen of de twee ouderdieren wel bij elkaar passen en wat de fokker eventueel van een resulterend veulen kan verwachten. Zij adviseert om meer naar de historie en dus stamboom van de fokdieren te kijken en wat minder achter de pas gekroonde nieuwe showkampioen aan te rennen. Ik vond dit een interessant artikel omdat mijn ervaring is, dat behoudfokkers voornamelijk gefixeerd zijn op stambomen. Zij doen erg veel onderzoek naar de eigenschappen van de voorouders van hun merrie(s) en de eventuele dekhengst en matches dieren waarvan ze denken dat zij elkaars fouten kunnen elimineren of verminderen, de goede punten doorgeven en het liefst nog versterken. Dit is uiteraard het tegenovergestelde van achter de laatste showkampioen aanrennen, maar is deze methode wel zoveel beter?

Na jarenlang contact met behoudfokkers en verkregen inzicht in hun fokprogramma's kan ik wel zeggen, dat deze methode misschien wat te theoretisch is. Soms staart men zich te blind op (veronderstelde) eigenschappen van voorouders die men al dan niet denkbeeldig terugziet in de nakomelingen. Ook sluimert bij de fokkerij met gesloten fokgroepen het gevaar van gebrek aan "vers" bloed. Dit geldt voor de behoudfokkerij maar soms ook voor de fokkerij van showpaarden.

Op dit punt wil ik graag het Britse artikel onder de aandacht brengen. De schrijfster maakt zich zorgen over de beperkte genenbron (en dus de diversiteit aan bloedlijnen) in de Britse fokkerij van show Arabieren. Zij onderzocht de afkomst van de deelnemers op een nationale show en kwam tot een opzienbarende conclusie. Van alle deelnemende paarden stamde een aanzienlijk deel van dezelfde hengst af! Tot zover lijkt Finke's stelling

onderbouwd te worden door het Britse onderzoek. Dit betekent echter niet dat het Britse eiland nu gealarmeerd moet zijn over de gezondheid van hun totale fokkerij. De show bloedlijnen zijn namelijk niet de enige bloedlijnen die er op dat eiland gefokt worden. Het echte probleem is dat de show Arabieren steeds met dezelfde show Arabieren gekruist worden. Die situatie kan echter snel verholpen worden door vers bloed in te brengen. En dat bloed vindt men doorgaans dicht bij huis dan men denkt.

Wist u bijvoorbeeld dat Groot-Brittannië één van de zeldzaamste Arabische bloedlijnen ter wereld herbergt? Jenny Lees van de Pearl Island stoeterij was zo gelukkig om enkele zuiver Bahreinse fokdieren van de Koning van Bahrein cadeau te krijgen. Zij fokt ze zuiver verder maar ook gemengd met Crabbet bloed. De Bahreinse Arabieren zijn van een heel ander type maar dit betekent niet dat je geen goede showpaarden kunt fokken met gemengd Bahreins bloed. Het probleem van de beperkte genenbron is maar relatief. Hetzelfde probleem kan in Nederland spelen; mocht iemand zich al zorgen maken over de beperkte genenbron bij Nederlandse showpaarden, dan zijn er genoeg andere bloedlijnen voorhanden, in en rondom Nederland. Denk hierbij aan Babson/Sheykh Obeyd maar ook aan Iraans, Frans en Tunesisch; kortom keuze genoeg.

En bedenk, indien u bang bent om uw mooie showmerrie te laten dekken door een onbekende Bahreinse parel van een heel ander type dan u gewend bent, dat niets zo goed zijn werk doet dan de hybride factor. Men ziet dit bijvoorbeeld bij de populaire showkampioen Hlayil Ramadan (Kamar el Zaman x Haboub) van prinses Alia al Hussein, die uit een Jordanees merrie is gefokt. Een beperkte genenbron is immers nooit een fundamenteel probleem in de paardenfokkerij, een beperkte blik van de fokker des te meer.

Om weer terug te komen op Finke's stelling. Ik ben niet van mening dat de Arabierenfokkerij optimaal geholpen is om alleen wat minder achter de laatste showkampioen te rennen en wat meer in de papieren te duiken. Ik denk dat een derde aspect daarbij vergeten wordt: het testen van de fokproducten.

In navolging van Kadri's artikel denk ik dat het wijsheid is, om de verschillende fokrichtingen te voorzien van vers bloed. Een showstoeterij die een Bahreinse bloedlijn inbrengt, een behoudfokker die een prestatielijn toevoegt en een sportfokkerij die hen nog onbekende (show- danwel behoud) bloedlijnen onderzoekt op verbeteringsmogelijkheden. En alle resultaten worden dan uitvoerig getest onder zadel. Dat zou mijn visie zijn.

Niet elk paard hoeft een topsportpaard te zijn maar om een populatie - ongeacht of het fokdoel behoud van bloedlijnen of show is - gezond en bruikbaar te maken of te houden, verdient het wel aanbeveling om de fokproducten en dus toekomstige ouderdieren duchtig onder zadel te testen en dus toch de sport in te sturen. Een succesvolle show- en dekhengst als de zuiver Spaanse Lobeke (in drie disciplines "Z" gekwalificeerd) is helaas nog een uitzondering in Nederland. Maar een Matara Fa Daalim, de zwarte Babson/Sheykh Obeyd hengst van Tracey Tromp die op het hoogste niveau in endurance (en dus 160km) wordt uitgebracht, is dat ook. Babsons worden wel vaker uitgebracht in diverse disciplines maar het niveau is dan vaak "basis". Topprestaties zijn zeldzaam, ook bij deze fokgroep.

Immers, bij sportprestatiepredikaten van diverse stamboeken (AVS/NRPS) wordt een prestatie van 120 kilometer in endurance gelijk gesteld met Z-niveau in de dressuur. Een prestatie op 160 kilometer niveau is dus vergelijkbaar met Grand Prix en dus absolute topsport.

En wat te denken van nog een eersteklas fokproduct van de

Abu Khamseh (v.Parsa), schoonheid, sport en bijzondere bloedlijn: neemt succesvol deel aan vier sterren internationale endurance wedstrijden en is 75% Iraans.

behoudfokkerij, namelijk de vosruin Benjih (Najih x Tambourinah) gefokt door de New Albion Stud van Michael Bowling en dus van de hier volslagen onbekende CMK-bloedlijnen. Hij won de zware Tevis Cup in 2000 en wint nog steeds 160ers en prijzen voor de beste conditie.

Rest de vraag of show en sport samen gaan? Soms wel.

Bijvoorbeeld een Remington Steele (Gaffizon x Jordjina), een bewezen showkampioen en de enige "US Top Ten Halter stallion" die ooit de Tevis Cup succesvol voltooide en wel in 1989. Om dan als laatste nog een bezwaar (of vooroordeel) onderuit te halen, namelijk dat de paarden uit de behoudfokkerij niet kunnen presteren, som ik hierbij een lijst van bewezen sportpaarden op, allen van bijzondere bloedlijnen. Men dient in gedachten te houden dat ik alleen recente prestaties hierbij betrek, omdat de fokkerij en de eisen die de sport stelt, in de loop der jaren nu eenmaal verandert. De eisen van de sport gaan bijvoorbeeld steeds meer omhoog. Dat is bijvoorbeeld te zien aan de gemiddelde snelheden in de internationale endurancesport: vroeger won men wereldkampioenschappen met 14 km/uur, tegenwoordig moet men daarvoor ruim 20 km/uur rijden.

Zo presteerde de zuivere Babson Serr Maariner in de jaren zeventig in Grand Prix dressuur en behaalde als eerste Volbloed Arabier in Amerika een gouden medaille bij de nationale dressuurbond USDF. De zuivere Babson Lothar en de Sheykh Obeyd Bint Gulida wonnen in de jaren zestig endurance races op 160km niveau; laatst genoemde finishte ook succesvol in de Tevis Cup. Dit alles is bewonderenswaardig maar dit zijn intus-

sen eveneens gedateerde wapenfeiten. Inmiddels is het tijd geworden voor nieuwe wapenfeiten, die ik zo zal opsommen. Ik maak daarbij een onderscheid tussen topprestaties en gevorderde prestaties. Onder topniveau versta ik 160km in endurance maar ook een tweedaagse (ongeveer 2x100km) en prestaties op ZZGP-niveau (in casu dus Prix st Georges). Ook moet men hierbij sterk in acht nemen dat het weliswaar maar om een handjevol paarden gaat, dit omdat de behoudfokkerij per fokgroep ook maar een handjevol paarden telt waarvan misschien maximaal 10% in bezit is van een ruiter of amazone. De rest van deze paarden spendeert zijn dagen inderdaad als exclusief collector's item. De paarden zelf valt dan ook niets te verwijten qua gebrek aan indrukwekkende sportprestaties. Dus bezie alles in verhouding. Het aantal sportpaarden in de zuiver Russische en zuiver Poolse fokkerij zal altijd aanmerkelijk hoger liggen, omdat er uiteraard veel meer zuiver Russische en Poolse Arabieren zijn dan zuiver Babson, Sheykh Obeyd of Iraanse volbloeden. Maar ook omdat er grote staatsstoeterijen bestaan (bijvoorbeeld de Tersk Stud en Janow Podlaski) die hun paarden al sinds mensenheugenis in de sport, namelijk de paardenrennen testen. En goed voorbeeld doet vaak goed volgen. Dat is ook een reden waarom ik deze lijst heb samengesteld. Misschien inspireert het hier en daar een fokker die normaal gesproken niet zo snel voor de sport zal fokken. Deze lijst van Arabieren met een indrukwekkende prestatielijst én een bijzondere bloedlijn is niet heel erg lang. Maar de prestatielijst van de doorsnee showkampioen zal niet veel langer zijn!

Topniveau

Mahroufs Hafid (Mah Deluque x Bint Serr Abba) een voskleurige zuivere Babson hengst die momenteel presteert op Prix st Georges niveau in de dressuur. In eigendom van Carolyn Jacobson, Beaux Chevaux Farms (VS).

Ibn Sabbah Bedu (Serabaar x Shar Sabbah), bruine zuivere Babson hengst die succesvol uitkwam in dressuurwedstrijden op Prix St Georges niveau. In eigendom van Bint al Bahr Arabians (VS).

Matara Fa Daalim (Masada el Adar x Masada Sabiha) een zwarte zogenaamde Babson/*Ansata Ibn Halima/Sirecho Sheykh Obeyd hengst die uitkomt in endurance wedstrijden van 160 kilometer (waaronder een deelname aan de Tevis Cup in 2004). Hij is gefokt door Vicki Butler van Matara Egyptian Farms en wordt gereden door zijn eigenares Tracey Tromp van Nadara Egyptian Sport Arabians (VS).

Tevis Cup winnaar uit 2000, de vosruin Benjih (Najih x Tambourinah) gefokt door de New Albion Stud van Michael Bowling.

RS Shadowfax (Ibn Taamri x CA Lady Felluje), een zogenaamde Blue Star voshengst van deels Saudische bloedlijnen. Blue Stars zijn vrij van de Muniqi bloedlijn. Hij presteerde in wedstrijden van 160 kilometer en werd gereden door eigenares Becky Huffman van Huffman's Arabians (VS).

Outlaw Trail van Sharon en Crockett Dumas (VS) hebben diverse Sheykh Obeyd Arabieren van deels de bloedlijnen van Richard Pritzlaff. Zij hebben teveel bewezen endurancepaarden die op 160 kilometer niveau uitkomen maar om er een specifiek te noemen: de zuivere Pritzlaff voshengst Drkumo RSI (Dymoniet RSI x Kumoniet RSI), welke hengst in 1996 zelfs de AERC Jim Jones stallion award won.

Abu Khamseh (Khamseh x Parsa) een Iraans-Egyptische schimmelhengst in eigendom van Ulrike Marcik van Gestuet Schieferegg (Spanje). Samen met stalamazone Tina Weidner werd hij in 2004 tweede (van de 21 starters) in een tweedaagse

FEI endurance rit (een viersterren CEI) te Jerez de la Frontera over een 190 kilometer lang parcours. Zijn gemiddelde snelheid bedroeg hierbij meer dan 17 kilometer per uur. (ter vergelijking: het Nederlands record staat op 16,5 kilometer per uur gemiddeld over een 160 kilometer lang parcours).

Gevorderd niveau

AAS Al Sakb (Desert Dhelall x AAS Fahd Alwalida) een zwarte Blue Star hengst van zuiver Saudische "Hamdani" bloedlijnen die presteert op 80 kilometer niveau en momenteel nog in de race is voor de AERC Jim Jones stallion Award van 2005. In eigendom en gereden door Thomas en Edie Booth van Antique Arabian stud (VS).

Masada Alissa (Babson/*Ansata Ibn Halima/Sirecho, Fa Daalim x Masada Bint Fabo) een zwarte Sjeikh Obeyd merrie die wedstrijden van 80 kilometer won samen met haar voormalige eigenares Tracey Tromp van Nadara Arabians. Is momenteel in eigendom van Kimberli Nelson van Zeeranch (VS).

Masada Wahhab (Fa Asar x Masada Fa Hannah) bruine, zuivere Babson ruï die naast samengestelde en dressuurwedstrijden presteert in 80 kilometer wedstrijden in endurance. Gefokt Walter Schimanski van Masada Arabians (VS) en uitgebracht door eigenares Tracey Tromp van Nadara Egyptian Arabians. Opmerkelijk is dat Masada Wahhab een volle broer is van Masada El Adar, die op zijn beurt weer de vader is van de eerder genoemde Matara Fa Daalim.

Manara El Sireff (Megiddo el Adin x Matara Saafana) een zwarte Babson/Sheykh Obeyd ruï die samen met eigenares Tracey Tromp uitkomt in wedstrijden van 80 kilometer. Hij werd gefokt door de familie Stam van Manara Classic Arabians (Ierland) en is de halfbroer van Manara Samira.

Al Reeh Janoob (Chatanz x Shuwaimeh bint Warda) een bruine, half Bahreinse hengst in eigendom van Jenny Lees van Pearl Island Arabians. Janoob is anders gefokt dan bovenstaande paarden omdat hij maar voor 50% van een bijzondere, "Asile" (dat wil zeggen van oorspronkelijke, door de Bedoeïnen gefokte) bloedlijn. Ik wil hem hier toch noemen omdat zijn prestaties indrukwekkend en veelzijdig zijn. Hij maakte in zes jaar tijd 54 starts op de renbaan waarvan hij er 12 won en 35 keer in de prijzen viel in rennen van 5 furlongs tot 1 mijl en 5 furlongs. Sinds 2002 wordt hij uitgebracht in endurance en is startgerechtigd voor wedstrijden van 80 kilometer (in Nederlandse klasse III) waarbij hij ook nog 9e werd (van de 35 starters) in de AHS Marathon van 2002, en 13e (van 34 starters) in 2005. De zuiver Bahreinse hengsten van Pearl Island winnen wedstrijden in diverse disciplines op basis en gevorderd niveau.

Hamdaany Bahrain 1103, een zuiver Bahreinse hengst in eigendom van ZKH Koning Hamad Bin Isa Alkhalifa. Foto: Royal Stud of Bahrain

DAWRA NIEUWS

DAWRA Highpoint Champions 2005

Feestelijke uitreiking op de AVS Western Riding Cup 2006

Op de afgelopen ledenvergadering van de DAWRA zijn de Highpoint Champions van 2005 bekend gemaakt. De Highpoints zijn altijd weer een mooie beloning voor de geleverde prestaties en de moeite die daarvoor gedaan is. Gedurende het hele jaar worden van alle wedstrijden punten genoteerd, degene met de meeste punten in die klasse, wordt uiteindelijk Highpoint Champion. De DAWRA hoopt dan ook dat deze prijzen een stimulerend zullen blijven om altijd je beste beentje voor te zetten!

Highpoint Champion 2005 Trail én

Highpoint Champion 2005 Western Horsemanship:

Angela van Duyvenbode en Penthor

Highpoint Champion 2005 Reining:

Edith van der Kuyl met A.F. Ken

Highpoint Champion 2005 Western Pleasure:

Krista Sterrenburg en Scorpio

Ook interessant voor niet DAWRA leden die wel wat met hun Arabier willen ondernemen!

Hunter en Showmanship Clinic op 7 mei 2006

o.l.v. Karin van Bakkum, Tip Quarterhorses te Hall

De DAWRA denkt dat deze discipline zeer geschikt is om te rijden met Volbloed Arabieren en wil de hunterklassen dan ook graag uit gaan schrijven op de DAWRA shows, maar ook op het naderende DAWRA NK! In de Hunterklasse rijd je, kort gezegd, in jachtoufit en je paard in voorwaartse, ruime gangen. Het is ook één van de weinige westernklassen waarin het outfit 'traditioneel' is, d.w.z. er wordt gereden met een Engels harnachement en de ruiter is gehuld in een lichte rijbroek, een rijjasje en cap. Uiteraard kun je ook komen kijken, want publiek is altijd van harte welkom. Meer info op www.dawra.nl.

Trail in Hand clinic met je jonge paard de basis leggen voor een solide trailpresentatie! o.l.v. Corine Mennuti

Op 10 juni wordt bij Stal Groenendaal te Bunschoten een In Hand Trail clinic georganiseerd. Jonge of 'groene' paarden kunnen zo op een ontspannen wijze kennismaken met de trailhindernissen. Aan de hand leer je je paard op correcte wijze de brug te overwinnen en wellicht loop je zelfs op je gemak, met je paard achter je aan, onder een waslijn vol wasgoed door. De In Hand Trail clinics die dit jaar al zijn geweest, waren een groot succes, dus het is absoluut een aanrader. In kleine groepen wordt gedurende korte tijd gewerkt, zo blijft de belasting voor met name de jonge paarden laag. Meer informatie vind je op www.dawra.nl

AVS Western Riding Cup 2006

Op 3 juni zal er tegelijk met de amateurkeuring ook weer een DAWRA show worden verreden. Tijdens de AVS Western Riding Cup strijden diverse combinaties tegen elkaar voor die felbegeerde blauwe lintjes. Deze dag zal ook de nieuwe klasse Hunter under Saddle worden uitgeschreven, dus wellicht wagen enkele 'Engelse' ruiters de overstap naar deze westernrubriek! Op www.dawra.nl vind je het complete programma. Shoppen is ook mogelijk, want enkele western-hofleveranciers zullen aanwezig zijn.

Primeur: DAWRA Nederlands Kampioenschap!

Tijdens de FNW Kampioenschappen 2006, van 19 t/m 24 september 2006 te Mariënheem, zal nu ook het eerste DAWRA Nederlands Kampioenschap worden verreden. De beste amateur en open ruiters met Arabische Volbloeden zullen rijden in de volgende onderdelen: Showmanship at Halter, Western Pleasure, Western Horsemanship, Hunter under Saddle, Reining, Trail, Western Riding en Versatile Horse. De DAWRA hoopt dat het behaalde succes van 2005 op zijn minst geëvenaard gaat worden.

Meer info: 0181-415885

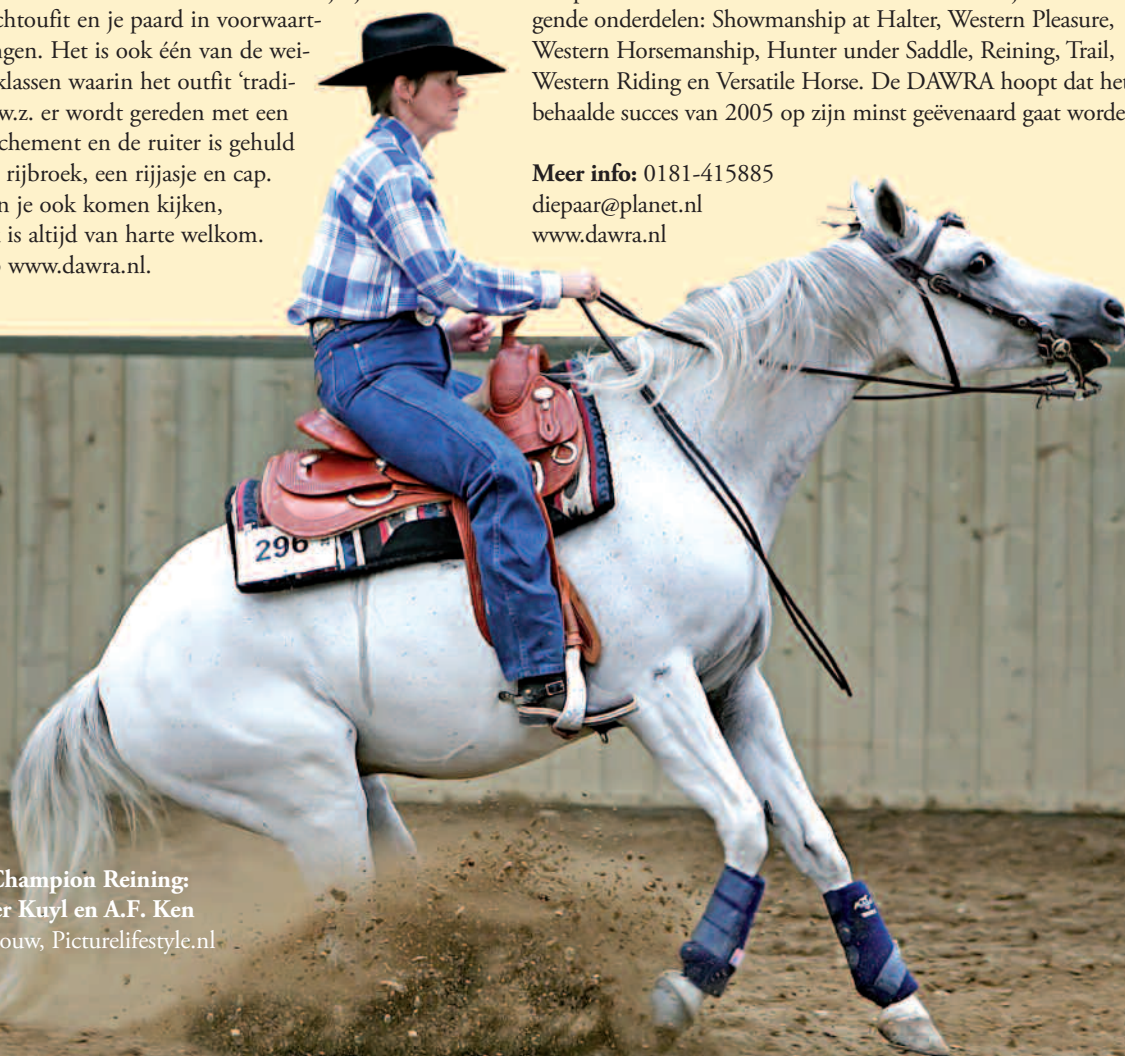
diepaar@planet.nl

www.dawra.nl

Highpoint Champion Reining:

Edith van der Kuyl en A.F. Ken

Foto: Jos Karouw, Picturelifestyle.nl

In 1969, luisterde dr. Pieter Houtappel, een beroemd fokker van het Arabische paard en eigenaar van Rodania Stud in Holland (en later in UK en USA), naar een vriend, die hem het advies gaf dat hij eens naar Spanje zou moeten gaan om Spaans gefokte Arabieren te gaan bekijken. Dr. Houtappel had sinds 1937 Arabische Volbloeden gefokt, maar had zich nooit verdiept in de Spaanse Arabier.

FAQUIH (1962, BORNİ X PAITA) ÉÉN VAN DE HOEKSTENEN VAN STOETERIJ RODANIA

Door Thalysia Fabrie

Dr. Houtappel volgde desondanks het advies van zijn vriend op en vertrok naar Spanje. Daar verbleef hij bij mevr. Maria Paz, een fokster van de Spaanse Arabier. Mevr. Paz nam dr. Houtappel mee naar vele Spaanse stoeterijen. Aan het einde van zijn bezoek aan Spanje, kreeg dr. Houtappel de allerbeste merrie van mevr. Paz cadeau: Chavali (Ornis x Paita).

Daarnaast kocht dr. Houtappel nog twee merries van mevr. Paz: Guiraf (Orive x Pagana III) en Chavali's halfzusje Faquih (Borni x Paita). Het bleek dat deze Spaanse mevrouw met de fokkerij wilde stoppen, omdat haar man de Arabieren maar helemaal niets vond en er vanaf wilde. Bovendien waren de twee gekochte merries niet helemaal gepland, maar dr. Houtappel voelde zich een beetje 'schuldig' om slechts Chavali als cadeau aan te nemen en dan 'zomaar' te vertrekken. Dus kocht hij uit 'schuldgevoel' Guiraf en Faquih erbij. Toen de drie Spaanse merries in Holland aankwamen, bleken ze alledrie een extra bonus te bevatten: ze waren dragend van Galero (Zancudo x Zalema). Achteraf gezien waren de drie merries van Maria Paz uitstekende fokmerries, die enorm veel voor Rodania hebben betekend.

De schimmelmerrie Faquih werd geboren in 1962 op de stoeterij van mevr. Paz en hier werd ook Faquih's eerste veulen geboren: Jedivi, een voshengst uit 1967 van Alhabac (Cairel x Kantista). Jedivi werd verkocht naar Frankrijk. Faquih's tweede veulentje was het bonusveulen voor dr. Houtappel: het schimmelmerrietje Samaria van Galero werd in 1970 geboren.

Faquih werd in 1970 eveneens gedekt door een hengst van dr. Houtappel: de Crabbet hengst Achim (v. Noran) tekende voor het vaderschap van het merrieveulen Zubayda, geboren in 1971. Omdat deze Spaans-Engelse kruising erg bijzonder was, besloot dr. Houtappel Faquih tot drie keer toe naar één en dezelfde Crabbethengst te sturen: Esmir (Nizzam x Fatma). De combinatie produceerde achtereenvolgens de drie volle zusjes Cerva in 1972 (verkocht naar België), Gossarah in 1973 (verkocht naar Zweden) en Medina in 1974. Eén van deze volle zusjes: de schimmel Cerva (Esmir x Faquih) is bekend geworden als de oma aan moederszijde van

Faquih en Farrukh (v. Makor)

Navarrone P, via haar dochter Navarra P. Navarrone P is een meervoudig showkampioene en was o.a. in 1999 Europees Reserve en Wereld Reserve Senior Kampioene. Navarrone's zonen Eternity Ibn Navarrone (v. Ansata Sinan) was Wereldkampioen in 1999 van de jonge hengsten, terwijl halfbroer Escape Ibn Navaronne (v. AS Sinans Pacha) in 2005 zich de nieuwe Wereldkampioen Senior Hengsten in Parijs mocht noemen.

Voor haar volgende veulen werd Faquih gedekt door Mubark. Mubark (Hadban Enzahi x Malacha) was een zuiver Egyptisch gefokte hengst en eveneens op dat moment in het bezit van Dr. Houtappel. Het bruine hengstveulen uit die combinatie was Mufaq. Hoewel de term Golden-Cross in die tijd amper bestond, is Mufaq een typisch voorbeeld van een Golden Cross (Egyptisch x Spaans) gefokt paard. Mufaq is als dekhengst met name bekend geworden in de halfbloed- en

later de NRPS fokkerij. Hij heeft zeer veredelend gewerkt in de halfbloedfokkerij en kreeg op basis van zijn NRPS nakomelingen het predikaat 'Keur' uitgereikt.

Fauih's achtste en negende veulen waren - net als haar eerste twee nakomelingen - zuiver Spaans gefokt. Beiden hadden Makor als vader. Een leuk detail is dat Makor eveneens één van de bonusveulens was uit de merries die dr. Houtappel van mevr. Paz had gekocht. Makor was van Galero en Chavali en werd - net als de andere bonusveulens - geboren 1970. De twee veulens die uit Makor x Fauih geboren werden, waren de merrie Farizada (geboren in 1980, en geëxporteerd naar de USA) en de hengst Farrukh (geboren in 1982, geëxporteerd naar de USA en later doorverkocht naar België).

In 1984 kreeg de twee-en-twintig jarige Fauih haar tiende veulen! Opnieuw een zuiver Spaans gefokt veulen, Fuego genaamd. Een schimmelhengstje van vader Ghadames (Jacio x Lopaz). Fuego kreeg in 1986 een vol zusje, Fakiha genaamd. Fakiha werd verkocht naar Italië.

Fauih's allerlaatste veulen was weer zuiver Spaans: Rodania Farita van vader Galerito (Galero x Oba), werd geboren op 24 september 1987. Fauih was inmiddels 25 jaar oud toen zij dit veulen kreeg! Rodania Farita werd geëxporteerd naar België.

Wanneer we het over super-fokmerries hebben, mag Fauih zeker niet in het rijtje ontbreken. Fauih kreeg in totaal twaalf veulens, die geboren werden tussen 1967 en 1987. Zeven veulens waren zuiver Spaans gefokt. Vier waren uit Crabbet-vaderpaarden en één was van een Egyptische vader. Slechts het eerste en het tweede import-in-utero veulen wer-

Navaronne P, moeder van Eternity Ibn Navarrone en Escape Ibn Navaronne

Mufaq (Mubark x Fauih)

Dr. Houtappel en de Crabbet hengst Achim (v. Noran)

den gefokt door Maria Paz. De overigen werden allemaal gefokt door dr. Houtappel voor zijn Rodania Stud. Overigens bleken de Fauih-kinderen allemaal zeer vruchtbaar te zijn: alle twaalf veulens zijn de fokkerij ingegaan en hebben nakomelingen gekregen!

Bronnen: Arabian Horse World Magazine, issue december 1983; Rodania Stud. (incl. foto van Fauih)

Arabian Stallions and Studs of the Benelux. (foto van Navarrone)
AVS Nieuwsbrief, april 1993 artikel over dr. Houtappel en Rodania.
(foto van dr. Houtappel)

De originele foto van Mufaq werd toegezonden door Flower Arabians.

Black, Bold & Beautiful!

Djamal Bahir Rza

By Balasjow x Ber Wiselka by Pan

Rzadkiewa
Arabians & Falabella's

Sandra Radecke - Ridderweg 8a - Ellemet
tel. +31111-671891 - fax +31111-671971 - mob. +316-51828502
rzadkiewa-arabians@planet.nl
www.rzadkiewa.nl

In de vorige nieuwsbrief hebt u kunnen lezen over de voorbereidingen om een merrie drachtig te krijgen en wat er zoal bij de zorg van een drachtige merrie komt kijken. Nu vervolg ik het verhaal met de perikelen rond de aanstaande geboorte.

VEULENTIJD

Door Hanneke Brand

Uitgerekende datum

Een merrie draagt volgens de boeken 11 maanden en 1 dag, maar er zijn maar weinig merries die zich daar keurig aan houden. Een exacte berekening is ook eigenlijk niet mogelijk, maar het is wel zo gemakkelijk om toch een redelijk goede indicatie te hebben. Tijdens de hengstigheid komen er, doorgaans na elkaar, meerdere eitjes tot rijping. Dat is een proces van enkele dagen per eitje. Bij sommige merries gaat dit snel, bij andere langzaam, het proces wordt ook beïnvloed door het weer, bij mooi warm weer verloopt het proces vaak sneller. Kortom de natuur laat zich niet zo makkelijk in statistieken vangen. Maar op een zeker moment is het blaasje waar het eitje in verpakt zit ongeveer 5 cm groot, wordt zacht, knapt open, het eitje komt vrij en blijft nog ongeveer 10 uur bevruchtbaar. Het sperma van de hengst blijft gemiddeld 48 uur in leven. Als u de dierenarts het proces laat begeleiden en hij voelt op en scant, zal hij adviseren te dekken of insemineren als de blaas 4,5 cm groot is. Het is dus nooit exact te bepalen wanneer de bevruchting daadwerkelijk heeft plaatsgevonden. Vanaf de dekdatum moeten we daarom al een marge van twee dagen aanhouden. Als de merrie natuurlijk gedekt wordt en er geen dierenarts aan te pas komt, zal er doorgaans meerdere malen worden gedekt. In dat geval wordt de marge waar u mee moet rekenen groter, want dan moet u tellen vanaf de eerste dekking tot 2 dagen na de laatste dekking.

Te vroeg geboren veulens hebben weinig overlevingskansen. Twee weken of eerder voor de vroegst mogelijke uitgerekende datum is echt te vroeg en moet eigenlijk beschouwd worden als een abortus in een zeer laat stadium (kan veroorzaakt worden door

virus abortus). Twee weken op elf maanden lijkt weinig, maar in die laatste weken vindt een essentiële 'afwerking' plaats, zoals de haargroei. Mensenkinderen die twee weken te vroeg geboren worden, komen in de couveuse te liggen, bij veulens is die mogelijkheid er niet. Ook het overtijd zijn kan problemen opleveren. Hoewel ik van dichtbij heb meegemaakt dat een merrie vier weken overtijd was (en dus twaalf maanden droeg) en dit veulen gezond werd geboren, is het toch verstandig om contact met uw dierenarts op te nemen als uw merrie meer dan twee weken overtijd is, gerekend vanaf de laatste dekdatum waar u twee dagen bij op heeft geteld. Mogelijke complicaties kunnen worden veroorzaakt doordat het veulen doorgroeit en dit kan leiden tot een zeer zware bevalling met kans op problemen, ook kan er zwangerschapsvergiftiging ontstaan, waarbij zelfs het leven van de merrie in gevaar komt. De dierenarts heeft preparaten tot zijn beschikking waarmee de geboorte opgewekt kan worden. De een is terughoudender in het gebruik dan de ander, maar zeker als de zwangerschap werkelijk te lang duurt, zal de dierenarts besluiten in te grijpen. Ook als hij nog niet direct reden tot actie ziet, is het goed dat hij op de hoogte is van de situatie; als de merrie dan vreemd gedrag vertoont en u belt hem, zal hij met zeer grote spoed naar uw stal komen. Bij twijfel of ongerustheid ALTIJD de dierenarts bellen. Deze is er voor om uw vragen te beantwoorden en liever een keer te veel de dierenarts op stal, dan een dood veulen of zelfs een dode merrie.

Lichamelijke veranderingen

Met nog zo'n vier weken voor de geboorte te gaan, kun je bewegingen van het veulen waarnemen, vooral als de merrie in rust is. Als de merrie actief is, of 'voor gevaar op de vlucht

De buikt van de merrie zakt uit en de flanken vallen in

De melkklieren zwellen op en de uier wordt steeds dikker

moet slaan', beweegt het veulen nauwelijks, zodat de merrie de beste kansen heeft om weg te komen.

In de laatste weken blijf ik vaak 's avonds bij de laatste stalronde een minuut of tien bij de merrie staat, soms gebeurt er nauwelijks iets, soms lijkt het of het veulen zich al voorbereidt op de een of andere wedstrijd.

Het veulen wordt geboren met de voorbenen gestrekt naar voren en op tien maanden draait het veulen naar een positie die dat mogelijk maakt. Nu begint geleidelijk aan het lichaam van uw merrie zichtbaar te veranderen. Natuurlijk is uw merrie al flink in omvang gegroeid de laatste maanden, maar het veulen zat nog hoog en de flanken van de merrie werden boller. Nu zakt de buik uit en vallen de flanken in.

Ter hoogte van de liezen ontstaat een lichte holte, die geleidelijk aan dieper wordt. Bij de staartaanzet kunt u in de laatste weken ook een verandering waarnemen: in de billen komt een deuk, doordat de spieren slapper worden.

Dat moet ook wel, want uiteindelijk moet er een behoorlijk groot 'iets' door het geboortekanaal. De melkklieren beginnen op te zetten, onder de buik lijkt het wel of de merrie last heeft van zucht.

Als het voor de merrie de eerste keer is dat ze een veulen krijgt, zullen deze tekenen allemaal vaak minder duidelijk zichtbaar zijn, omdat alle banden en spieren nog strak zijn. Als de merrie al vaker een veulen heeft gehad, zullen dit soort lichamelijke veranderingen duidelijker waarneembaar zijn. Een week of vier voor V-day beginnen de melkklieren op te zetten, een dag of 5-7 later begint de uier zich te vullen, de spenen of tepels zijn dan nog klein. 7-10 dagen voor de geboorte kan de uier al goed strak staan en dan beginnen de tepels ook op te zetten.

Wel is het zo dat de zwelling weer afneemt als de merrie naar buiten gaan en in beweging komt. 's Morgens lijkt het dan alsof het moment al bijna daar is, 's middags loopt de aanstaande moeder te bokken in de wei en als je haar dan weer op stal zet, weet je ineens weer zeker dat je nog ruim twee weken hebt te gaan. Weer een paar dagen later verschijnen er donkere kringen rond de tepels, die naarmate de datum van de geboorte dichterbij komt, ook nog iets dikker worden en als het ware bovenop de uier liggen. Zoals al eerder gemeld, ook de rest van het lichaam verandert, vooral als je achter de merrie gaat staan, kun je de verandering van vorm van haar buik goed zien. De 'kuil' in de bil wordt steeds dieper en in de laatste dagen wordt ook de vagina al wat slapper. Uiteindelijk begint de merrie te

Bij de staartaanzet valt de bilspier in.

'kegelen', 24-48 voor de geboorte verschijnen er harsachtige puntjes op de tepel en uiteindelijk verschijnen er ook druppels melkachtig vocht aan de tepel. Als dit gebeurt, is het vrijwel zeker dat de merrie binnen 24 uur gaat bevallen. In de 12 uur voor de bevalling wordt de vagina nog slapper en zichtbaar groter. Bovenstaande volgorde is echter een gemiddeld beeld. Bij mijn eerste fokmerrie heb ik meegemaakt dat de melk dagenlang langs de binnenkant van de benen liep, voordat het veulen (10 dagen over tijd) werd geboren. Bij dezelfde merrie kwam de melkproductie pas enkele uren na de geboorte van een veulen op gang, toen dat veulen 5 dagen voor de uitgerekende datum ter wereld kwam. Geen geboorte is hetzelfde en geen voorbereiding is gelijk, daarom is het van ongelooflijk groot belang dat u uw merrie alle dagen nauwlettend observeert. Hierdoor leert u haar gewone gedrag kennen, ziet u de lichamelijke veranderingen en kunt uiteindelijk ook zien wanneer haar gedrag zodanig verandert, dat dit duidt op de aanstaande geboorte.

Voorbereiding

Heeft de merrie een mooie ruime box ter beschikking? Persoonlijk vind ik 3,5 bij 4 m een minimale maat voor een merrie-veulenbox, hoe ruimer hoe beter natuurlijk. Als dit betekent dat de merrie naar een andere box wordt overgebracht, doet u dit een dag of tien van te voren, zodat zij aan haar nieuwe onderkomen kan wennen. Deze box wordt lekker dik opgestrooid, met een extra randje stro tegen de muur. Sommige mensen geven er de voorkeur aan de merrie buiten te laten bevallen, want dat kan het veulen niet beklemd raken. Maar ja, je wilt toch niet dat het veulen in de stromende regen ter wereld komt. Natuurlijk, dat is de natuur, maar bijna niemand van ons houdt zijn paarden nog natuurlijk en mocht er iets mis gaan, dan is het handig als je de merrie makkelijk kunt pakken (dus houdt ze de laatste dagen haar halster om) en de dierenarts binnen zijn werk kan doen.

De volgende dingen heeft u klaarstaan: jodium of blauwswel, een schaar, touwtje, emmer, ontsmettingsmiddel, handdoeken en enkele pakken stro. Normaal gesproken hebt u alleen jodium of blauwswel nodig om op het stompje van de navelstreng te doen. Een paar handdoeken zijn handig om het veulen droog te wrijven, als de merrie dat zelf niet (voldoende) doet. Een schaar en touwtje heeft u nodig als de navelstreng niet vanzelf breekt, maar dat heb ik zelf nog nooit meegemaakt.

Zou dat gebeuren, dan bindt u een touwtje strak om de navelstreng en knipt de navelstreng door, zodanig dat het touwtje voorkomt dat het veulen teveel bloed verliest door de navelstreng. De emmers staan alleen maar klaar voor het geval het mis mocht gaan, dan heeft de dierenarts warm water nodig. Bij de geboorte komt veel vruchtwater vrij, het is daarom voor merrie en veulen prettig om kort na de geboorte een paar pakken stro uit te schudden over de natte plekken.

Geboortebewaking

Als V-day nadert, kunt u de merrie eigenlijk niet langer dan een paar uurtjes alleen laten. Meestal vindt de bevalling 's nachts plaats, maar dit is geen wet van Meden en Perzen, dus ook overdag kunt u haar niet meer te lang alleen laten. Er zijn diverse manieren op de merrie in de gaten te houden 1) zelf voortdurend in de buurt zijn 2) een camera of webcam installeren in de stal, en het bijbehorende beeldscherm daar neerzetten waar u vaak bent, met een comfortabele stoel ernaast 3) een geboortemeldingssysteem kopen of huren. Er zijn elektronische systemen op de markt die u waarschuwen als de merrie gaat liggen, wat een voorbode is van afveulen. Hierbij krijgt de merrie een singel om met elektronica erin die reageert als de merrie gaat liggen. Nieuw is ook een vinding waarbij er een telefoontje in een singel wordt aangebracht, dit telefoontje wordt geactiveerd als de merrie een lighouding aanneemt die kenmerkend is voor de bevalling, de baas wordt gebeld als de merrie zo ver is. Deze systemen, reagerend op het gaan liggen van de merrie, hebben enkele nadelen: als het niet goed is aangebracht, kan er vals alarm optreden, als de merrie staande bevalt, wordt u niet gewaarschuwd. Staande bevallingen komen weliswaar heel zelden voor, toch hebben wij het zelf wel meegemaakt bij een merrie die voor het eerst veulde. Het verliep allemaal goed, maar voor hetzelfde geld raakt de merrie in paniek door dat natte en warme 'gedoe' bij haar achterbenen en zou kunnen uithalen, met alle gevolgen van dien. Er is ook een systeem op de markt waarbij er een soort klipje op de vulva van de merrie wordt gezet dat breekt op het moment van de geboorte. Dit systeem stuurt een signaal naar de telefoon, het is echter wel een behoorlijk kostbare manier van bewaking, het klipje zelf, met zendertje, is prijzig en de dierenarts moet het aanbrengen. Over de verschillende systemen en waar te koop of te huur is meer informatie te vinden als u op internet googlet met de woorden 'merrie geboortemelder'. Er hangt natuurlijk een prijskaartje aan en als u maar één keer een veulentje fokt, is gewoon waken in mijn beleving wel zo leuk.

Hiermee wordt de bloedsomloop gestimuleerd en dat is goed voor het veulen.

Er is geen peil op te trekken welk moment de merrie uitkiest om te veulen, maar als het goed gaat, gaat het gaat snel en vindt vaak plaats als het donker is. Zelf laten we in de laatste nachten een tl-buis branden boven de box waar de merrie staat. Hierdoor kunnen we op ieder gewenst moment de boel bekijken, zonder dat de paarden gestoord worden door het licht op stal aan te doen. Bereidt u dus voor op een aantal nachten met weinig slaap. U kunt natuurlijk de natuur zijn gang laten gaan en denken "ik zie dat veulentje vanzelf wel staan", maar dan verliest u niet alleen een hoop mooie momenten, maar als het fout gaat, kunt u veulen en/of merrie verliezen. Zeker als het voor de merrie de eerste keer is, is het niet te voorspellen hoe ze op haar veulen reageert. Na de geboorte zal het veulen nog enige tijd blijven liggen. De merrie zal doorgaans na een kwartiertje opstaan en het is niet ondenkbaar dat ze in haar onervarenheid omrolt en bovenop het veulen rolt, zeker als de box niet al te ruim is. Kort na de geboorte komt de nageboorte, de merrie krijgt opnieuw weeën en gaat liggen. Ook dan kan ze, als de box niet ruim genoeg is of de merrie wat onhandig, op het veulen gaan liggen. 7-4 dagen voor de datum gaan wij 's nachts een keer eruit om te kijken, 4-2 dagen voor de datum staan we 2 keer op, de laatste twee nachten voor de uitgerekende datum gaan wij om de twee uur kijken bij de merrie. Als de merrie over tijd is, kan dit dus resulteren in een aantal nachten met gebroken nachtrust! Ik plan daarom altijd 4 dagen voor en 7 dagen na de uitgerekende datum vrij van werk.

De geboorte

Iedere merrie gedraagt zich anders in de uren voor de geboorte. Bijna altijd gaat het proces gepaard met onrustig heen en weer lopen, stampen met de achterbenen en zweten. Dit wordt veroorzaakt door de weeën. In deze fase wordt het geboortekanaal wijder. Soms duurt dit enige uren, soms maar een paar minuten. Sommige merries zweten heel erg, sommige merries voelen iets warmer aan op de hals en daarbij blijft het. Ook bij dezelfde merrie is dit niet ieder jaar hetzelfde. Op een zeker moment wordt er een klein blaasje zichtbaar en vervolgens breekt het vruchtwater, hierdoor wordt het geboortekanaal vochtig. Kort hierna wordt de 'pootjesblaas' zichtbaar en zal de merrie gaan liggen en beginnen met persen. Het is belangrijk dat er voldoende ruimte achter de merrie is, voor het veulen en eventueel een helpende hand. Lig de merrie op een onhandige plaats, vlak tegen de muur, dan moet u haar overeind jagen. Dat lijkt

Een vlot veulen staat soms eerder dan de moeder.

niet erg vriendelijk, maar is wel noodzakelijk.

Als eerste wordt er een voetje zichtbaar in het vlies. Het tweede voetje ligt ongeveer halverwege het pijpbeen van het andere beentje. Door deze ligging van de voorbenen liggen ook de schouders van het veulen iets voor elkaar, waardoor deze gemakkelijker door het geboortekanaal kunnen. Het hoofdje ligt op de voorbenen, dan komen de schouders en dit is het zwaarste deel voor de merrie. Als de schouders erdoor zijn, komt de rest er meestal snel achteraan. Na iedere perswee van de merrie zakt het veulen weer iets terug in de merrie. Dit is normaal. Maar het moet wel zo zijn dat er na iedere perswee winst is geboekt ten opzichte van de vorige wee. Als er, ondanks persen van de merrie, geen vooruitgang in het geboorteproces geboekt wordt, is inroepen van veterinaire hulp noodzakelijk. Een normale geboorte mag van het begin tot het eind maximaal dertig minuten duren. De dierenarts kan, nadat hij is gewaarschuwd, adviseren wat te doen totdat hij/zij gearriveerd is. Op zo'n moment is het vaak het beste de merrie overeind te jagen, zodat het veulen terugzakt in de buik. Vooral afwijkingen in de ligging van het veulen dienen direct professioneel aangepakt te worden. Als er iets niet in orde is, blijkt haast vaak geboden! Maar wij gaan er toch van uit dat alles goed verloopt en dat het veulen zonder problemen wordt geboren. Vaak rust de merrie na de zware klus van bevallen even uit, terwijl de achterbenen van het veulen zich dan nog in het moederlichaam bevinden. Dit is normaal en functioneel. In deze 'rustpauze' kunnen moeder en kind even bijkomen en krijgt het veulen nog een flinke scheut belangrijk bloed mee via de navelstreng. Zodra het hoofdje zichtbaar is, kunt u het vlies openscheuren, zodat het veulen kan gaan ademen. Het veulen heeft een 'broodje' in de mond, een ovaal klein kussentje. Ik weet niet precies waar het voor dient of waar het van is gemaakt, soms valt het er vanzelf uit, soms halen we het eruit. Even na de geboorte controleren door een vinger in de mond van het veulen te steken, of het eruit is, anders zou het zich erin kunnen verslikken. Nu is het veulen geboren en ligt achter de merrie, die ook nog ligt. Laat ze maar rustig even liggen.

Heel vlotte veulens staan eerder overeind dan hun moeder, maar vaak gaat de merrie na een kwartiertje staan, waardoor het vlies verder scheurt en de navelstreng afscheurt. Dit gebeurt in de regel op ongeveer twee centimeter onder de buikwand van het veulen, hier is de navelstreng door de natuur iets ingesnoerd. Dat is het moment dat u bij het veulen het

stompje van de navelstreng en de omgeving van de navelstreng flink met jodium of blauwswel besprenkelt. De merrie zal haar veulen bekijken, als het goed is gaan likken, maar gaat daarna over tot de orde van de dag: eten. Ook dit verschilt weer van merrie tot merrie. Sommige merries zijn helemaal gek van hun veulen, zullen het voortdurend likken en er mee bezig zijn en u misschien zelfs aanvliegen als u in de box komt. Als het veulen er goed uitziet, laat u dan op dat moment de merrie met rust en ga er op een afstandje naar zitten kijken. Sommige merries interesseren zich nauwelijks voor hun veulen. Onze fokmerrie is geen aardige moeder en doet zelfs lelijk tegen haar veulen als het wil drinken, zaak dus om er goed bij te blijven.

De meeste veulens zullen na een half uurtje tot drie kwartier pogingen doen om te gaan staan, een aandoenlijk gezicht. Hierbij vallen ze eerst wel een paar keer ondersteboven, vandaar een dik opgestrooide box met een randje tegen de muur, als ze vallen, vallen ze zacht. Merrieveulens zijn altijd vlotter dan hengstveulens: de eerste natuurlijke selectie vindt hier al plaats. De eerste melk is zeer belangrijk, omdat dit de zogenaamde biest bevat, waarin zich allerlei afweerstoffen bevinden. Deze moet het veulen absoluut binnen krijgen om een goede start te maken. Het veulen zal op zoek gaan naar de melkbron en doet er vaak wel een tijdje over om uit te vinden waar hij moet zijn. Hierbij kunt u wat helpen door de merrie een heel klein beetje te melken en deze melk rond de tepels te smeren en uw vingers even in de mond van het veulen te stoppen. Hierdoor krijgt hij de smaak te pakken en zal vervolgens op de geur rond de tepels afgaan. Ook kunt u het veulen een beetje in de goede richting duwen, maar al te veel duwen heeft een averechts effect. Hij of zij moet het uiteindelijk toch zelf uitvinden.

Ze moeten echter wel binnen drie uur gedronken hebben, anders hebben ze al te veel energie verspild, verliezen de moed, laten het er bij zitten en in de natuur zou het dan snel een prooi zijn. Iets anders waar u op moet letten is de eerste mest. Al in de baarmoeder hoopt zich mest op in de darmen, de zogenaamde darmpek. Als het veulen eenmaal gedronken heeft, zal het kort daarna voor de eerste keer mesten. Als dit te lang duurt, kunnen de darmpjes verkleven en dat leidt tot een slechte afloop. Wij blijven altijd op tot het veulen heeft gedronken en gemest, pas daarna gaan we (terug) naar bed, als dat nog loont.

Heel vertederend is het eerste hinnikje van het veulen, niet

Te veel duwen werkt averechts...

alleen de merrie geeft antwoord, vaak reageren alle paarden op stal hierop, vooral de hengsten.

Nageboorte

Nog een reden om bij de geboorte aanwezig te zijn en zo het tijdstip te weten is het afkomen van de nageboorte. Deze moet binnen zes uur na de geboorte eraf zijn. Het drinken van het veulen zorgt ervoor dat er bepaalde hormonen in het lichaam van de merrie vrijkomen die hierop invloed uitoefenen. Dus het is niet alleen van belang voor het veulen dat het vlot drinkt, ook de merrie is erbij gebaat. Normaliter krijgt de merrie binnen 1-2 uur na de geboorte opnieuw weeën, gaat liggen en perst de nageboorte eruit. Deze is dan nog niet los van het lichaam, maar hangt uit de vagina. Door het gewicht komt de nageboorte langzaam los van de baarmoeder. Om te voorkomen dat de merrie er naar slaat of er op stapt, kunt u dit vlies met de staart samen in de knoop leggen of met een strotouwtje aan de staart binden. Het is van het grootste belang dat de nageboorte er helemaal uit komt. Als er een stukje van achterblijft in de baarmoeder zorgt dit voor een baarmoederontsteking. Daarom moet u als de nageboorte eraf is, deze helemaal op de vloer uitspreiden en kijken of er geen stukken missen. Goed te zien is dat het zich om het veulen heeft gevormd, er zitten vier uitstulpingen aan waar de benen in hebben gezeten. Als de merrie er op heeft gestaan en het vlies is stukgescheurd is het al veel moeilijker om te controleren. Daarom is het handig om het vlies in de staart op te knopen, waarbij u er wel voor moet zorgen dat het vlies nog naar beneden hangt, zodat het gewicht er voor zorgt dat het makkelijker afkomt. Komt de nageboorte er niet af, dan moet de dierenarts worden gewaarschuwd. Heeft de merrie om acht uur 's avonds geveuld en is de nageboorte er om half elf nog niet, dan belt u de dierenarts. Dat is voor de man of vrouw prettiger dan om één uur 's nachts uit bed te worden gebeld. Heeft uw merrie om vier uur

in de ochtend geveuld, dan belt u tegen zevenen. Een beetje praktisch denken is hierbij op zijn plaats. Nadat de dierenarts is gearriveerd, zal hij beginnen met het toedienen van hormonen die het afkomen van de placenta moet bevorderen. Geeft dit niet het gewenste resultaat dan zal hij nog een keer hormonen spuiten.

Na ongeveer zes uur begint de baarmoeder te krimpen. Tot die tijd heeft de dierenarts 'ruimte' om de nageboorte eraf te pellen, als dit nodig mocht zijn. Met de hand zal hij de placenta dan in het inwendige van de merrie losmaken van de baarmoederwand. Dit is voor de merrie en dierenarts geen prettige klus, soms gaat het redelijk makkelijk, soms is het bijzonder hard werken voor de dierenarts. Na het pellen van de nageboorte zal de baarmoeder van de merrie gespoeld worden om alle restanten en mogelijke infectiebronnen te verwijderen. Dit spoelen gebeurt met een grote hoeveelheid water met keukenzout die via een trechter en slang in de baarmoeder wordt gegoten en daarna afgeheveld. Afhankelijk van de hoeveelheid 'viezigheid' die er in de spoelvloeistof zit zal een dierenarts bepalen of hij daags erna terugkomt om nogmaals te spoelen. Soms is het nodig enkele dagen achtereenvolgend terug te komen. Meestal krijgt de merrie ook een antibioticakuurtje van drie dagen. Als de merrie eerder veulens heeft gehad en daarbij problemen met de nageboorte heeft gehad, is de kans groot dat het weer gebeurt. In dat geval is het handig om met uw dierenarts af te spreken dat hij kort na de geboorte komt om meteen hormonen te spuiten en zo de kans te vergroten dat de nageboorte alsnog spontaan afkomt.

Het veulen

Vlak na de geboorte zit er nog niet veel vlees op het veulen. Het is dan goed te zien wat de bouw is. Als het lekker weer is, kan het veulen al na een paar uur naar buiten. Zet de merrie niet meteen bij andere paarden, maar als het kan in een aparte weide. Ze zal in eerste instantie zeer agressief zijn naar de andere paarden. Omdat het veulen nog niet zo handig is, zou hij makkelijk ondersteboven gelopen kunnen worden als de merrie uitvalt naar de andere paarden. Wij zetten de merrie en veulen doorgaans na een week weer bij de rest van de kudde, het veulen volgt zijn moeder dan goed en is ook niet meer zo onhandig met die lange slungelige benen. De eerste tien dagen kan het veulen nog niet veel hebben, het blijft zaak de merrie en veulen goed te observeren, de merrie of ze goed eet en het veulen of het voldoende melk binnenkrijgt en dus voldoende groeit. Als het wakker is zal het rondhuppelen en tierig zijn. Als u denkt dat het onvoldoende beweeglijk is of onvoldoende groeit, overlegt u het beste met uw dierenarts. Een leven van een veulen is kwetsbaar, vrijwel altijd gaat alles goed, maar als het niet goed gaat, gaat het vaak zo snel achteruit, dat er geen redding mogelijk is. Blijven opletten is dus het motto. Opletten en genieten, want daar heeft u het uiteindelijk allemaal voor gedaan.

Dat paardrijden een dure sport is weten we allemaal. Paarden kosten handenvol geld aan verzorging en onderhoud, maar een even grote aderlating is misschien wel het harnachement. Zadels en ander tuigage moeten ontzettend goed passen in alle disciplines, maar zeker wanneer je lange tochten gaat maken en endurance en/of TREC wedstrijden gaat rijden.

ZADELS EN BENODIGDHEDEN VOOR DE ENDURANCE SPORT

**Door Brigitte Kilian
Foto's Erwin de Wolff**

Endurance en TREC ruiters en liefhebbers van trektochten richten zich voornamelijk op zadels en toebehoren die bedoeld zijn voor de lange afstandssport, maar ook gebruiken zij veel 'reguliere' paardensportartikelen. Met een beetje verstellen en veel creativiteit zijn de beste combinaties te maken.

Eerst de zadels: de pasvorm voor het paard is het belangrijkste en wanneer je endurance rijdt en/of lange dagtochten maakt, leer je in de praktijk – soms op de harde manier – wanneer een op het oog goed passend zadel toch niet goed past. Drukplekken aan weerskanten van het paard betekenen meestal dat het zadel niet past. Een drukplek aan één kant van het paard kan betekenen

dat je zelf scheef zit. Droge plekken onder het zadel (plekken komen meestal in het gebied rondom de schoft voor) kunnen duiden op warmte ophopingen en dus een zadel wat niet past. Wij hebben diverse keren meegemaakt dat zadelverkopers beweren dat droge plekken niet noodzakelijk drukplekken betekenen, maar de praktijk – ook op hoog niveau in de endurance – wijst uit dat dit wel degelijk op problemen met de pasvorm duidt.

De visie van Lotje Moerdijk op endurance zadels: "Er wordt in de media op aangedrongen om endurance zadels op maat te laten maken, maar paarden veranderen continu van vorm door meer spieren na training, afvallen na zware ritten en weer aankomen in de winter. Koop dus een goed merk met een goede, "allround" pasvorm. Laat niets op maat maken, want dan moet je elk seizoen je zadel laten verbouwen. Natuurlijk moet de maat van het zadel overeenkomen met het type paard, maar verder zijn eventuele problemen gemakkelijk te verhelpen met vilt, bont of pads. Bij diverse merken kun je ook losse onderdelen kopen, waarbij je een en ander aan kunt passen als je paard verandert.

Denk ook aan het gewicht, ben je een lichte ruiter, koop dan een zwaar zadel. En andersom. Je paard leert dan met een gemiddeld gewicht te lopen, wat een goede zaak is bij het veranderen van ruiter of als je eenmaal aan de top zit, het rijden met een minimaal gewicht (75kg). Pas ook je stijgbeugels aan, je hebt zware, ijzeren mandjes maar ook lichtgewicht kunststof dingen". Ook goed passende dressuurzadels kunnen geschikt zijn voor de lange afstanden, afhankelijk van de vorm van de paardenrug en de zit van de ruiter. Lotje Moerdijk rijdt al jarenlang op een 'antiek' County Competitor dressuurzadel met verende boom. Daarmee voltooide zij meerdere 160ers met diverse paarden. Voor de laatste ronde in een zware wedstrijd, adviseert zij een boomloos zadel – zij heeft ze van het merk Appaloosa – omdat elk gevoelig plekje of drukpuntje dan ontzien wordt door het boomloze zadel.

Yvonne van der Velde traint met Kieffer Wien dressuurzadels, maar vindt ze niet geschikt voor het echte endurance werk, wel

**Zadel American
Flex Endurance
Lite Deluxe**

HO endurance Flex (Horseman Outfitter, Yvonne v/d Velde)

voor de trainingen en wedstrijden tot ongeveer 100 kilometer. Daarom gebruikt zij al jarenlang de Ultraflex, een panelenzadel en sinds vorig jaar rijdt zij op de Horseman Outfitter Endurance Flex, een lichtgewicht endurance zadel, welke Horseman Outfitter in samenwerking met Yvonne ontwikkeld heeft. Dit zadel hebben wij zelf ook geprobeerd. De ligging op ons paard (een kleine, overbouwde Arabier met weinig schoft) is zeer goed en het zadel zit ook voor de ruiter aangenaam. Zeker in bergachtige gebieden zit het voor paard en ruiter als een huis. Verder heeft van der Velde een boomloos zadel van het merk Appaloosa met luchtkussens, maar voor de echt lange afstanden en intensief trainen acht zij de boomloze zadels niet geschikt, daar men dan toch drukplekken rijdt. Ook vindt zij het niet geschikt voor intensief gebruik door zwaardere ruiters omdat het paard dan ook al snel drukplekken krijgt. Desirée Hanen rijdt al jarenlang op een Orthoflex. Het zadel heeft een diepe zit en biedt veel steun aan de ruiter, ook in de bergen. Het zadel heeft flexibele panelen en past op ieder paard, van Belg tot Akhal Teke. Het is wel een van de “gewichtiger” endurancezadels, maar volgens Desirée maakt dat niet uit, “liever een goed passend zwaarder zadel dan een lichtere niet-passende variant”.

Wijzelf hebben een ander panelenzadel, namelijk de Endurance Lite Deluxe van American Flex. Voor het paard is dit een verademing aangezien de panelen ook bij zijwaartse bewegingen de paardenrug alle bewegingsvrijheid geven. De American Flex is bijzonder omdat de panelen uit meerdere lagen zijn opgebouwd waardoor punctuele druk voorkomen wordt. De Liberty-uitvoering van dit merk staat in een hippisch vakblad genoemd in de top vijf van meest gebruikte endurancezadels.

De Podium zadels zijn in de endurance-sport goed bekend en ook de recreatieruiter maakt er steeds vaker gebruik van. De ene ruiter rijdt er zo op weg, de andere moet wennen aan de ‘hoge zit’. Onze ervaring is dat het zadel goed past op paarden met korte, ietwat holle ruggen. Wij hebben het model “champion” met zo min mogelijk franje. Podium zelf levert zadels van kaal (alleen een bontzitting) tot helemaal aangekleed (een ‘gewoon’ zadel).

Yvonne van der Velde traint regelmatig Arabieren voor klanten en heeft ervaren dat de Podium zadels op Arabieren lang niet altijd goed liggen, ze schuiven teveel zijwaarts.

In de bergen schuift bij steile stukken elk zadel wel eens naar

voren of naar achteren, maar deze glijdt vanzelf weer naar de goede plaats wanneer men op vlak terrein komt. Wanneer een paard te dik is of juist te mager helpt hierbij soms een borsttuig of staartriem afdoende. Het enige zadel wat bij Dutch Joy nooit glijdt, is het Kieffer Wien dressuurzadel!

Een zelfde model zadel als de Podium is de R.O.C. welke eveneens een “hoge zit” heeft en een goede pasvorm voor paarden die kort/hol van rug zijn. Ook dit zadel is verkrijgbaar van “kaal” (model Zero) tot compleet aangekleed (model Classic of Dressuur). Wij hebben het model Zero en dit bevalt goed. Op dit soort zadels moet de ruiter goed in evenwicht leren zitten, maar de mate van steun valt ons erg mee. Je mist de wrongen van Engelse zadels niet tot nauwelijks. Maar er zijn ook genoeg ruiters die enige tijd nodig hebben om aan het “balanceren in de hoogte” te wennen. Een voordeel is dat de ruggengraat van het paard veel vrijer ligt dan bij een gewoon zadel. Deze zadels zijn ook licht van gewicht.

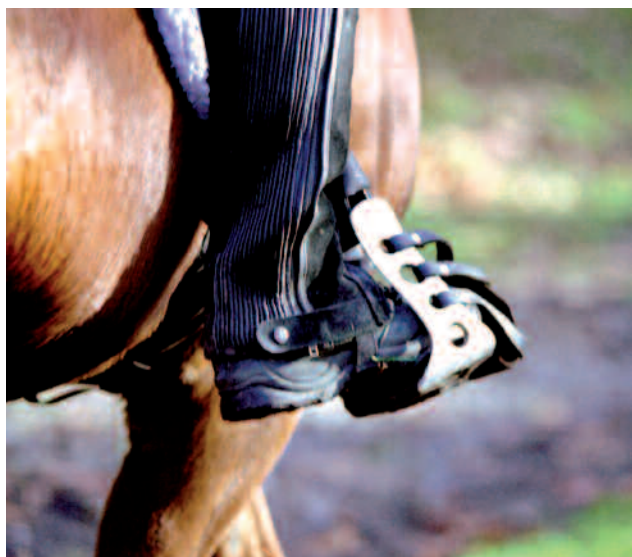
Moerdijk: “Voor paarden met een lange rug, zoals dravers, zijn de grote maat IJslanderzadels erg geschikt. Door verlengde kussens onder het zadel, wordt de rug beter ontlast. Ik heb voor mijn Amerikaanse draver een originele Goeth zadel grote maat”. Ook de voeten van lange afstandsruiter verdienen het nodige comfort. Wij begonnen zelf met Flex ride beugels en die vinden we zelf wat aan de krappe kant, zeker voor een mannenvoet. Beter zijn de EZ ride stirrups met verend voetbed en verend tussentstukje waar de beugelriem omheen geslagen wordt. Alsof je op wolkjes rijdt, maar het verende systeem mist zijn doel bij heel lichte ruiters. Ook de Podium beugels bevallen ons erg goed. Draag je schoenen zonder hakken dan zijn veiligheidskooien verplicht tijdens wedstrijden en onmisbaar tijdens tochten.

Qua endurance hoofdstellen heb je de keus tussen Zilco, Polyweb of Biothaan. Polyweb wordt eigenlijk steeds minder gebruikt, maar onze ervaring met dit materiaal is niet negatief. In 1999 kochten we ons eerste endurancehoofdstel van het merk Running Bear bij Desirée Hanen.

Je rijdt het beste lange tijd in diverse weersomstandigheden met elk materiaal rijden om te kijken wat je paard en je eigen handen (vanwege de grip op de teugels) het beste bevalt. De hoofdstellen die in endurance worden gebruikt, zijn er in vele modellen. Van complete halsterhoofdstellen waarvan je het bit en de bakstukken via speciale clipjes in een handomdraai verwijdert – gemakkelijk voor in de vetgate of picknickpauze – tot neus- en frontriemloze modellen.

Ook gaat er niets boven een goed lederen hoofdstel. Onze voorkeur gaat uit naar de oerdegelijke kwaliteit van de Kieffer en Stuebben hoofdstellen. Deze zijn schitterend afgewerkt en duurzaam. Nieuw zijn ze onbetaalbaar maar tweedehands via internet zeer economisch en in goede staat te verkrijgen. Je koopt dan ‘bijna nieuw’ voor maximaal de helft van de prijs! Deze topklasse hoofdstellen zitten beter in elkaar en gaan langer mee dan splinternieuwe hoofdstellen van onbekendere merken waarvoor je evenveel betaalt als voor een tweedehands topmerk. De stiksels van de goedkopere merken laten bijvoorbeeld eerder los en de lederkwaliteit van de Kieffers en Stuebbens is aanzienlijk beter. De goedkopere merken leg je een nachtje in een emmer zonnebloemolie om het leer soepel te maken, de topmerken leveren hoofdstellen die aanvoelen alsof ze al zo’n nachtbad hebben meegemaakt.

En vergis je vooral ook niet in het onderhoud van de kunststofhoofdstellen! De kunststof materialen domweg in een emmer sop gooien om ze schoon te krijgen, werkt niet. Het materiaal blijft dan vies, een grondigere wasmachinebeurt is echt nodig. De Biothaan en Polyweb teugels zijn erg glad, mits je er “equi-

Speciale endurance stijgbeugel met zelfgemaakte veiligheidskooi (Orthoflex, Desirée Hanen)

grips" op laat zetten. Als de teugels nat worden van zweet of regen, glijden ze – zonder grips – zo door je handen als je paard er vandoor wil. De Zilco teugels zijn aan het uiteinde al voorzien van "rubber-met-een-profiel" en liggen goed in de hand, ook in een regenbui. Maar de meningen hierover zijn verdeeld.

Moerdijk: "Ik rijd erg graag met brede biothaan teugels ZONDER equigrip; de rubber van de equigrip slijt snel en is ook met slecht weer niet meer vast te houden. De gladde teugels werken echter prima door het maken van een zogenaamde "renbrug"; Leg de teugels op elkaar en ze houden elkaar stevig op zijn plaats. Met één hand in heftige regen rijden wordt kinderspel! De truc komt uit de rensport, waarbij de teugels bij de start zo vastgehouden worden, om het startgeweld de baas te kunnen. Als het daar werkt, werkt het zeker bij minder trekkracht..."

Van der Velde bestrijdt dit echter en vindt biothaan – in feite alle gladde kunststof – teugels zelfs gevaarlijk, vooral in de regen of met een bezweet paard. Volgens haar werken de stoffen springteugels het beste bij paarden die blijven trekken.

Buiten de klassieke dressuurtrainingen met bit, rijden wij ook graag bitloos. Een bitloos hoofdstel is tegenwoordig overal te verkrijgen en op www.paardnatuurlijk.nl staat zelfs een vergelijkende test van de diverse producten.

Een hackamore met korte schaar is ook een manier van bitloos rijden. Aanbevelenswaard is de lederen hackamore van Sprenger, verkrijgbaar in maat pony en paard. Van der Velde rijdt er al sinds jaar en dag mee. Voor de (halfbloed) Arabiertjes is vaak de maat pony de juiste. De goedkopere merken hackamores bevalen ons niet qua pasvorm voor het paard. De "neusband" is dan onvoldoende gevormd en blijft niet goed liggen. Onze aanschaf belandde daarom al gauw in de vuilnisbak, goedkoop is duurkoop geldt ook hier. De lederen neusbanden van Sprenger hackamores zijn wel voorgevormd en ook de kinriem is van leer en is geen ketting, zoals de goedkopere merken hebben.

Moerdijk: "Het gevaar van een hackamore, en dat wordt vaak vergeten, is dat deze methode de neus afsnoert. Heb je een sterk paard en moet je vaak trekken, dan werkt een hackamore ademafsnijdend. Het is al gebeurd (in de springsport, op hoog niveau) dat een paard spontaan bewusteloos neerviel. Het euvel was dat het paard, omdat het zo protesteerde in het parcours, steeds met strakke teugel gereden werd. Heb je een zodanig paard, dan is een Side Pull een uitstekend alternatief. Oorspronkelijk een westernartikel, net als de hackamore, maar nu ook al in Biothaan verkrijgbaar. Daarnaast zijn er ook al alternatieve methodes – waaronder de 'Figure 8' – ontwikkeld, waarbij de druk achter de oren inwerkt. Marjolein Vos reed er de Nederlandse kampioenschappen met succes mee, haar Black Magic is een niet te stuiten merrie, en om toch bitloos te rijden, koos ze voor de Podium variant die achter de oren werkt".

Verbazingwekkende resultaten hebben wij behaald met de beroemde Myler bidden. Onze paarden kauwen nog meer ontspannen en flink schuimend op deze bidden – bekend om de onafhankelijk van elkaar werkende bitdelen – dan dat zij op de dubbelgebroken Aurigan en Argentan bidden al deden. Het Myler systeem kent een grote diversiteit aan mondstukken en bitringen, van watertrens tot Pelham. De bitringen kunnen ook met 'sleuven' worden besteld waardoor een simpele trens (als eerste Myler bit kan ik de Comfort Snaffle aanbevelen) een lichte hefboomwerking krijgt en dus niet alleen achterwaarts maar ook neerwaarts inwerkt. Voor een uitgebreide uitleg raadpleeg je www.toklat.com/myler/.

Zadeldekken zijn in de endurance en bij lange ritten heel belangrijk. Alleen het R.O.C. zadel heeft geen onderlegger nodig want de onderkant van de zadels is van Medi Cheval gemaakt, een

Roze biothaan endurance hoofdstel en Myler bit model Kimberwick

De originele lederen Sprenger Hackamore

soort van kunstbont welke comfortabel is voor de paardenrug en handig in het gebruik, het neemt het zweet goed op en droogt snel aan de lucht. Voor het Podium zadel gebruiken we het speciale Podium sympatex schabrak maar ook hebben wij gewone schapenvachten en een rendiervacht – voormalig wandtapijt – via internet gekocht welke zeer goede schabrakken zijn.

Een rendierhaar is hol van binnen en vult zich met lucht, hierdoor wordt de rendiervacht een soort van airbag tussen zadel en ruiter en de paardenrug. Theoretisch gezien dus nog beter dan schapenvacht omdat het wol door druk van het zadel en ruiter en het vele zweet plat en nat wordt en dus minder schokdempend.

Een speciaal soort rendierenhuid onderlegger is verkrijgbaar bij Nordic Horse Select. Hun onderlegger van de beste kwaliteit rendierhuiden is door de universiteit daar getest. Het zou speciaal geschikt zijn om drukplekken bij paardenruggen te verhelpen en te voorkomen. Ook dit product testen wij binnenkort zelf uit en onze bevindingen zijn dan per email op te vragen.

Moerdijk: "Waar ik mee rijd en wat al honderden jaren goed werkt, is het Cavalerie systeem, waarbij zelfs niet goed passende zadels weinig schade kunnen veroorzaken: een dik vilten dek of schabrak onder het zadel. Er is nauwelijks meer aan vilt te komen, maar een westernpad of een wollen schapenvacht is een net alternatief". Voor wie genoodzaakt is beenbescherming te gebruiken – in de endurance laten we de pezen immers zoveel mogelijk bloot vanwege de noodzakelijke afvoer van warmte – zijn de Air neopreen peesbeschermers van Harry's Horse wellicht een uitkomst. Dankzij gaatjes in het neopreen kan de hitte onder de beschermers wel weg.

Ten slotte nog dé tip van Lotje:

"Het hoeft allemaal niet duur te zijn! Wees in het begin tevreden met in goede staat verkerend tweedehands materiaal. Niemand begint een sport met een complete professionele uitrusting en degene die dat wel doet, hebben of geld teveel, of lopen een beetje voor schut. Mijn complete endurance uitrusting – op twee Fluor Podium hoofdstelletjes na – bestaat uit prachtig materiaal, allemaal tweedehands, van ruiters die na enkele wedstrijden al de pijp aan Maarten hebben gegeven. Omdat ze hun paard dan al kapot gereden hebben, want met duur spul, ben je nog geen goede ruiter! Of omdat de sport veel zwaarder was dan ze aanvankelijk dachten... En meteen twee met spullen volgestouwde groomwagens in klasse 1 is ook niet nodig. Vanaf 80 km en bij erg warm weer is het nuttig, de rest is enkel gezellig en misschien om de ruiter te motiveren".

SCHEVENINGEN TE PAARD

Door Samantha Fischer

Foto's Reindert Jansen

Op zondag 2 april werd de tweede editie van "Scheveningen Te Paard" gehouden. Een heel gezellig en veelzijdig evenement wat gehouden wordt op het strand van Scheveningen, vlak naast de pier.

Aangezien wij waren gevraagd om de opening te presenteren, gingen we 's morgens rond 10.00 uur op weg naar Scheveningen. Tijdens het inladen van de paarden viel de regen met bakken uit de hemel en de wind was erg hard. Eenmaal op Scheveningen aangekomen was het droog maar nog erg bewolkt, doch dat mocht de pret niet drukken.

Er stond een grote variatie van shows op het programma. De Arabieren werden vertegenwoordigd door onszelf en een aantal die een machtig mooie sprint lieten zien. Ook waren er rennen van Engels Volbloeden, Freestyle met een Haflo Arabier en een Shetlander, barrelraces, een dressuurdemonstratie en een 16-tal Friezen.

Toen wij eenmaal aan het losrijden trokken de wolken weg en met het naar binnen rijden van de hoofd-ring kwam de zon door en werd het de hele dag stralend weer. Een gezellige ring, aangekleed met een paar vlaggen en afgezet met dranghekken nodigde uit voor een vrij groot en enthousiast publiek. Niet het strand, maar ook de pier werd opgeleukt met allerlei paarden en paardenaanspanningen. Van een zes-spanMini's tot Hackneys in allerlei verschillende tuigen, koetsen en kleding, er draafde van alles over de boulevard. Ook hebben Monique en ik met Faiyum en Pebbles over de boulevard gewandeld en voor enthousiaste toeristen klaar gestaan voor een foto of een knuffel. Kortom, het was een gezellige dag en volgend jaar zijn we graag van de partij. Mét, of zonder paarden!

De 10 vragen aan... ...Martin en Esther Jimmink

Door Annelieke Stoop

1: Kunt u zich even kort voorstellen:

Ik ben Martin Jimmink, ik ben 39 jaar oud en ik fok Arabieren sinds 1999 en dat doe ik samen met mijn vrouw, Esther 41 jaar. Wij fokken hoofdzakelijk show arabieren want dat vinden wij het leukst en het geeft ons de meeste voldoening.

2: Wat is uw betrokkenheid met het Arabisch Volbloed paard:

Onze betrokkenheid van de paarden is eigenlijk het showen en het fokken. We organiseren samen met Stefan v/d Hoogeband nu zelf een show, de Regionale Keuring West. Wij vinden de Arabieren het mooiste paarden ras wat er is want ze zijn edel, leergierig en willen graag voor je werken. Onze dochter Cheriël gaat dit jaar beginnen met dressuur te rijden.

3: Hoelang bent u hier al bij betrokken en waarom?

Wij zijn betrokken met de Arabieren sinds 1998 omdat we met onze dochter Cheriël naar het Hippisch centrum, een stoeterij hier in Oudorp, gingen. Dan ging ze een uurtje paardrijden.

In 1999 stopten de stoeterij ermee en toen hielden ze een veiling waar wij ons eerste paardje, Xena (Patch x Arben), kochten. We vonden het uiteindelijk zo leuk dat we het jaar daarop 2 veulens hebben gekocht, Lunara (Djaikha x Arben) en Chelsea (Patch x Arben). Toen hebben we Chris van Schalkwijk opgebeld of ze geschikt waren voor de show en Lunara was daar geschikt voor. We hebben haar in training gezet en werd ze meteen 1ste en jeugdkampioen in Exloo in 2001. Ik vond het zelf heel leuk om te doen en ben dan ook zelf de paarden gaan trainen en Esther zorgt voor de toilettering. Esther heeft vroeger ook altijd een 3/4 Arabier pony gehad en gereden.

4: Wat is het mooiste/leukste moment dat u ooit heeft meegemaakt met de paarden?

Dat we een aantal keer kampioen geworden zijn. Niet alleen met 2 aangekochte merries, Lunara en A.F. Cuba (Atalante x Kubay Khan), maar ook met ons eigen gefokte hengstje M.A. Djamir (Djaikha x Mir Khan) bij de jeugd. Ook zijn we vorig jaar met ons zelf gefokte hengstveulentje M.A. Narushko (Pushinka x Sivmen B) bij de Tulip Cup kampioen geworden.

5: Wat is uw specialisatie en welke bloedlijn spreekt u het meest aan?

De bloedlijn die ons het meeste aanspreken zijn de Russische bloedlijnen. We zijn gek van de bewegingen en wij vinden ze het meest compleet. De Polen vinden we ook mooi maar de Russen vinden wij het mooiste. Hoofdzakelijk gebruiken we ze voor de show.

6: Wat vindt u van Native Costume?

Wij vinden het niet zo leuk om er nou de hele dag naar te kijken maar het is wel mooi om een keer te zien hoe iedereen er een werk van gemaakt heeft.

7: Welke wedstrijdtak vindt u het leukst met het Arabisch Volbloed paard?

Het showen vinden wij het leukste. Ook de rennen vinden we leuk want als we een 2-jarige hebben doen we ook mee aan de Futurity-Cup. Misschien ooit in de toekomst gaan we een keer deelnemen. Het is toch een adrenalinekick die je ervan krijgt. Martin is een echte show man maar Esther kan ook nog wel van alle disciplines genieten als het maar met mate is.

8: Wat is uw advies voor jeugdleden van het AVS?

Geloof in je eigen paard! Kijk goed rond en gun een ander ook wat. Luister goed naar en vraag veel aan de mensen die er veel verstand van hebben. Wij zijn relatief ook kort bezig maar hebben wel veel geluisterd naar verschillende mensen die er verstand van hebben en daar leer je heel veel van. Vooral goed kijken want zelf heb ik het voorbrengen ook moeten leren. Ik heb heel goed gekeken naar verschillende trainers. Wij hebben

ook het geluk dat we het samen doen zodat we elkaar kunnen corrigeren en aanvullen.

9: Heeft u wel eens specifieke karakterproblemen meegemaakt en hoe heeft u dat opgelost?

Nee, wij hebben gelukkig nooit echt problemen gehad.

10: Tot slot:

Gun een ander ook wat en feliciteer elkaar bijvoorbeeld bij een overwinning. Het is leuk als je wint en dat andere Nederlanders je ook steunen door te feliciteren want dat missen wij vooral hier in Nederland. De afgunst hier is nog te groot en dat is jammer. Ook moeten de Nederlanders niet altijd hun paard afkraken. Kijk vooral goed om je heen want in Nederland barst het ook van de goede paarden. "Ik stoer me er ook heel erg aan dat sommige Nederlanders zeggen dat er in Nederland toch geen goede paarden zijn en daarom gaan ze maar naar het buitenland" zegt Martin. In Nederland is het zo slecht nog niet en ook niet qua shows met de 3 Regionale keuringen, een Nationale en 2 Internationale shows. In het buitenland kunnen sommige shows nog heel veel van ons leren. Wij moeten met z'n allen zorgen dat we mee blijven draaien in de Arabierenwereld.

AVS EVENEMENTEN AGENDA

6 en 7 mei 2006 Tulip Cup Holland te Deurne. Internationale B-Show

7 mei 2006 DAWRA Hunter under Saddle/Showmanship clinic o.l.v. Karin van Bekkum
Lokatie: Tip Quarter Horses, Hall

25 mei 2006 AVS KNHS Dressuurwedstrijd tijdens de Beemster Bedrijvendagen op de Kossack Stud

3 juni 2006 Amateurkeuring 2006 en DAWRA AVS Western Riding Cup
Stal Groenendaal, Bunschoten

10 juni 2006 DAWRA In Hand Trail clinic o.l.v. Corine Mennuti.
Lokatie: Stal Groenendaal, Bunschoten

24 en 25 juni 2006 Arabian Horse Weekend Sportdag en Regionale Keuring, St. Oedenrode

1 juli 2006 Emerald Trophy, Brecht

23 juli 2006 Regionale Keuring West met Dressuurwedstrijd en zadelrubriek, Alkmaar

4 en 5 augustus 2006 EK Sport Arabische Volbloedpaarden Stadl Paura

12 en 13 augustus 2006 Regionale Keuring Noord & Lowland Cup, Exloo

2 en 3 september 2006 Arabissimo 2006 Renswoude

16 september 2006 Nationale Keuring 2006, Ermelo

19 t/m 24 september 2006 Federatie NK met DAWRA NK Marienheem, manege Bartels

23 en 24 september 2006 All Nations Cup Aken met try out EK Arabische Sportpaarden

12 november 2006 DAWRA Fall Show, lokatie volgt

12 november 2006 Dressuurwedstrijd met de vereniging Barokke Paarden Manege Nimmerdor, te Leusden

25 en 26 november 2006 Sportweekend St. Oedenrode

16 december 2006 Open Nationale Kampioenschappen Dressuur voor Arabische Volbloedpaarden Manege de Gouden Adelaar, Bunschoten

PAARDENMARKT

- **DOMAINE LE COLAS CHAVET:**
Medio maart komt er beperkt plaats vrij
(jonge merries/hengsten).
Tevens Bed & Breakfast in prachtige omgeving.
www.veulenopfok.nl.
- **TE KOOP AANGEBODEN**
Kristy A. 10526 (Vos) Merrie Geb. 20-05-1999
Almonito A.8677 X Karissa A.9118
Kelsey 12554 (Vos) merrie Geb. 4-4-2005
(Riki's Goran A.7814 X Kristy A.10526
Zeer mooie merries, zeer geschikt voor fok,
show en endurance. Foto's op aanvraag beschikbaar.
Tel. (06) 547 26 626, kuypersf@euronet.nl,
www.teamdjinti.nl
- **TE KOOP**
4-jarige vosmerrie Kalinnka,
V. Kaleb SA
Uit zeldzame Koheilan
Wadnan Khursan moederlijn.
Mooie typische merrie met
beste bewegingen, lief karakter.
Meer informatie en foto op:
www.classic-arabians.nl
- **TE KOOP GEVRAAGD**
Betrouwbare, verkeersmakke, goed aangereden
volbloed arabier ruin of merrie
Maximale leeftijd 10 jaar. (geen schimmel)
Email: pascalschoen@zonnet.nl
- **AANGEBODEN**
3-paards VW vrachtwagen,
groot rijbewijs, november 1991,
129.000km APK sept 2006
Starten = lopen, te koop wegens
te weinig gebruik.
€ 4000.- of ruilen tegen knappe trailer.
Tel (0518) 49 13 99 of hanneke@ls-taalservice.nl

ADVERTENTIETARIEVEN MIV JANUARI 2006

1 pagina in combinatie met link op homepage website.....	€ 250,-
1/2 pagina in combinatie met link op 'laatste nieuws' pagina website.....	€ 150,-
1/4 pagina	€ 75,-
1/8 pagina	€ 45,-
Banner op website per maand	€ 12,50
Banner per jaar	€ 120,-
'Paardenmarktjes', uitsluitend voor AVS leden 4 regels	€ 17,50

Zonder tijdslijmet op website en in de eerstvolgende nieuwsbrief na opgave.
Nu mogelijk met foto, mits digitaal aangeleverd. De redactie behoudt zich het
recht voor stukken in te korten, te wijzigen dan wel van een voetnoot te voorzien.

COLOFON

VERENIGINGSBESTUUR

Mw. H. Wehkamp Onvlee Voorzitter / Keuringen en Shows	0345-651923
Dhr. G. Reisel Secretaris / Stamboekzaken, Website en Gebruik	06-20441499
Mw. M. Dijkman Penningmeester / Personeelszaken	0593-333119
Dhr. C. Bakker Vice Voorzitter / 2e secretaris / Fokkerijzaken.....	0570-606141
Dhr. R. Muskee Lid / Redactie zaken / 2e Penningmeester	0591-617700

EERELEDEN VAN DE VERENIGING

Mw. C.J.W. Modderman-van Dorssen	Dhr. R. den Hartog Sr. (postuum)
Mw. J. Smarius-Roovers	Dhr. Dr. H. Houtappel (postuum)
Dhr. A. Kuijff	

LEDEN VAN VERDIENSTE

Dhr. P. Scheerder (overleden)	Dhr. W. Brinkhuis (overleden)
Dhr. J. Smarius	Dhr. L. Schutrups
Dhr. W. Veltman	Dhr. B. Blaak

REDACTIECOMMISSIE

Mw. H. Rosman-Brand	0518-491399
Dhr. N. Ligthert	0182-521578
Dhr. R. Aarse	0181-415885

CORRESPONDENTIE ADRES

AVS Magazine
Postbus 40306
3504 AC Utrecht
Tel.: 030-2410001
Fax: 030-2415544
Email: info@arabier.com

VORMGEVING

sevenwords
grafische vormgeving

DRUKKERIJ

BibliovanGerwen
's Hertogenbosch

ADRESWIJZIGING

Aub tijdig uw adreswijziging doorgeven aan het stamboekkantoor te Utrecht,
zodat wij er voor kunnen zorgen dat het Magazine op het juiste adres wordt
bezorgd.

COPYRIGHT

Overname teksten uitsluitend na toestemming en met bronvermelding.

Advertenties en kopij voor het AVS magazine kunnen worden opgegeven via
bovenstaand correspondentieadres. Advertentietarieven zijn standaard en vindt u
elders in dit blad. Kosten van het zetten en de layout zijn exclusief de gepubliceer-
de advertentietarieven. Bij meerdere plaatsingen geldt een cumulatief kortingstarief
van 5% per extra editie met een maximum van 30% voor een geheel jaar. Hoewel
aan de totstandkoming uiterste zorg is besteed, aanvaarden de auteurs, de redactie
en het AVS en haar bestuur geen aansprakelijkheid voor eventuele fouten of
onvolkomenheden, noch voor de gevolgen daarvan.

BELANGRIJK

De sluitingsdatum van het juninumnummer is 1 juni 2006
Dus lever tijdig de copy cq uw advertentie in. De redactie
verzoekt u de tekst aan te leveren op diskette in MS Word met
uitdraai of per e-mail. Foto's dienen te voldoen aan een resolutie
van minimaal 300 dpi.
Voor technische vragen kunt u contact opnemen met
Erik of Krista 0180-513024 of sevenwords@wanadoo.nl

**ADVERTENTIE
ZENITH**